

ቅድስና

ዎችማን ኒ

ትርጉም፡- አይሸሹም መኮንን

ራዕይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 1992 ዓ.ም.

ቅድስና

በዎችማን ኒ

Do All to the Glory of God

By Watchman Nee

ከሚባለው መጽሐፍ የተተረጎመ

ራዕይ አሳታሚ

የፖ. ሳ. ቁ. 101539

አዲስ አበባ

1M: RPTR - 06

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

All Rights Are Reserved

በዚህ የትርጉም ሥራ አብረውኝ የቆሙትን፡-

- አቶ አብርሃም ጥላሁን
- አቶ ደስደበለው ደምሴ
- አቶ ዘውዱ ተፈሪ
- ወ/ሮ ገነት አበጋዝ
- ወ/ሮ እናቴነሽ ሙሉጌታና ሌሎች በስም

ያልጠቀስኳቸውን ወገኖች ሁሉ፤

ከልቤ አመሰግናለሁ

ሌሎች የትርጉም ሥራዎች

- የጻድቅ ሰው ጸሎት
- ከወተት ወደ አጥንት
- ጸጋና እውነት
- ትድስና
- ፈውስ
- የመንፈስ ትዳስ ምሪት

ምዕራፍ አንድ
መዝናናት

"ሁሉ ተፈትዶልኛል ትሁሉ ግን የሚጠቅም አይደለም ፤ ሁሉ ተፈትዶልኛል ነገር ግን ሁሉ የሚያንጽ አይደለም ።" 1ኛ ቆሮ 10÷23

"ሁሉ ተፈትዶልኛል ሁሉ ግን አይጠቅምም። ሁሉ ተፈትዶልኛል በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር እንኳ አይሠለጥንብኝም ።" 1ኛ ቆ 6÷12

"እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ማናቸውን ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት ።" 1ኛ ቆሮ 10÷31

ትድስና የመዝናናት ቅድመ ሁኔታ ስለመሆኑ

ለተቀደሰ ክርስቲያን መዝናናት ችግሩ አይደለም ። መዝናናት ችግር የሚሆንባቸው ያልተቀደሱ ክርስቲያኖች ናቸው ። ስለሆነም የመዝናናትን ችግር ለማስወገድ በመጀመሪያ የትድስና ነገር መፍትሔ ማግኘት አለበት። ለመዝናናት መፍትሔ ለመስጠት ቅድስና ቅድመ ሁኔታ ነው። ያለትድስና ስለመዝናናት ችግር ማውራት ምን ጥቅም አለው? ያለትድስና ሰው እግዚአብሔር የሚጠላውን ሊፈልግ ይችላል ።

የመዝናናት ዓላማ

የመዝናናት የመጀመሪያው ዓላማ የቤተሰብን ፍላጎት ለማርካት ነው። መዝናናትን የምንፈልገው ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለቤተሰባችንም ነው። ምክንያቱም የተቀደሰን ከሆን መዝናናት ለእኛ በጣም ትንሽ ነገር ነው። በቤተሰባችን ውስጥ የእኛ ልጆች ብቻ ሳይሆኑ በአደራ የተሰጡን የእኛን ጥንቃቄ የሚሹ ትንንሽ ወንድሞችና እህቶች ሊኖሩን ይችላሉ። እነዚህም የተቀደሱ ከሆኑ ብዙ የመዝናናት ችግር አይኖርም። ያልተቀደሱ ከሆኑ ግን ከተቀደሱት በላይ ስለ እነርሱ ሽክምና ኃላፊነት አለብን ። እኛ የምንፈቅደው ወይንም የምንከለክለው ነገር በእነርሱ ላይ ትልቅ ተፅዕኖ ሊኖረው ይችላል። ለዚህም ነው የመዝናናት ቅድሚያ ትኩረቱ በቤተሰባችን ላይ የሚሆነው። የመዝናናትን ትክክለኛ መንገድና አትጣጫ ለወጣቱ ትውልድ ማሳየትና ማሳወቅ ይገባል።

የመዝናናት ሁለተኛው ዓላማ ደግሞ ለራሳችን ነው ። አማኞች አንዳንድ ጊዜ ለውጥ ያሥፈልጋቸዋል ። ይህን ስንላ ግን መነሳት ያለበት ዋናው ጥያቄ ምን ያህል ጊዜና ምን ዓይነት ለውጥ ያስፈልጋቸዋል

የሚለው ነው። እንደሌሎች ሁሉ ንልማሶችም የአካባቢና የሁኔታዎችን ለውጥ ይፈልጋሉ። ለክርስቲያን የሚሰማውና የሚሆነው ነገር በመጀመሪያ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ አለበት። ይህ ደግሞ ለእኛ አስቸጋሪ ባይሆንም ለሌሎች ግን ጥንቃቄ ማድረግ በጣም አስፈላጊ ነው። ምን ዓይነት መዝናናት ነው ለሌሎቻችን የሚፈቀደው? ይህ ለእግዚአብሔር ልጆች ግልፅ ሊሆንላቸው ይገባል። ከፍተኑ ካለ ግን ዓለም ወዲያውኑ ሁኔታውን ይወርሰዋል። ዓለማዊ ደግሞ አንድ ጊዜ ከገባ ለማስወጣት ቀላል አይደለም። ስለሆነም ቤተሰቦቻችንን ለመጠበቅ በመዝናናት ጉዳይ ላይ ልዩ ትኩረት መስጠት ይገባናል።

የመዝናናት መመሪያዎች

1. መጀት

የመዝናናት ፍላጎት እንደ ጌታ ፈቃድ ከመሸታችን ሊመጣ ይገባዋል ። ክርስቲያኖች መረን የወጡ መሆን የለባቸውም። ማንኛውም ሰው የመዝናናት ፍላጎት አለው ። አንዳንድ ሰዎች በጣም ጊዜ የሚያጥራቸው ጥቂት የመዝናናት እድል ካላገኙ ሊታመሙና ጤናቸው ሊታወክ ይችላል። መታደስ የመዝናናት መሰረታዊ መመሪያ ነው ። ይህ በተለይ ለወጣቱ ጠቃሚ ነው ። ልጆቻችሁን ከጠዋት እስከማታ እንዲያጠኑ ማድረግ አትችሉም። ጥቂት ለውጥ ልታደርጉላቸውና ጊዜ ልትሰጧቸው ይገባል ። ይህም ሊታሰብ የሚገባ መመሪያ ነው ።

መዝናናት የሚደረገው ለመታደስ ሲባል ነው ። አንድ ሰው አምስት ወይም ስምንት ሰዓት ሳያቋርጥ በሥራ ላይ ቢቆይ ይደክማል ። ለረጅም ጊዜ በአንድ ሥራ ላይ ከቆየ ነርቮቹ ይደክማሉ። ሰውነቱም ይቀላል ። ስለሆነም ለዚህ ሰው መታደስ የሥራ ለውጥ ያስፈልገዋል ። ለምሳሌ ለረጅም ሰዓት ት/ቤት የቆየ ልጅ ወደ ቤቱ ሲመለስ ለጥቂት ጊዜ መጫወት ይፈልጋል ። እንደዚህ ዓይነቱ ጨዋታ ፍፁም ትክክል ነው ። ምክንያቱም ልጁን ያነቃቃዋልና ነው። ነገር ግን ልጁ ስምንት ሰዓት ያለማቋረጥ ቢጫወት ጫዋታው የማነቃቃት ዓላማውን ይሰታል። ለመዝናናት ያለንበት ሁኔታ ጌታውን ይገባል ። አንድ ሰው ከደከመ ለዚህ ሰው ለውጥ ቢደረግለት ትክክል ነው ። ነገር ግን ከጠዋት እስከ ማታ ቢጫወት ደግሞ ስህተት ነው። ይህ በራሱ ችግር አለው ። በበጋ ወቅት ብዙ ሰዎች ወደ ዋና መሐድ ይወዳሉ። ይህ በራሱ ችግር የለውም። አንድ ሰው በሚደክምበት ጊዜ ግማሽ ሰዓት ወይም አንድ ሰዓት ቢዋድ ትክክል ነው ። ነገር ግን ከጠዋት እስከ ማታ እንደ ዳክዬ ሲዋድ ቢውል ይህ መዝናናት ሊሆን አይችልም ። ስለዚህ መዝናናት ከመታደስና ከሱስ ጋር ያለውን ልዩነት መገንዘብ ያስፈልገናል ።

ወንጌልን ለመስበክ ስንወጣ አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያን መዝናናት አያስፈልገውም የሚል ተቃውሞ ሊገጥመን ይችላል ። እንዲህ የሚሉ ሰዎች ስለምን እንደሚናገሩ አያውቁም። እርግጥ ነው ጨርሰው የገቡት ስለመዝናናት ችግር አለባቸው ። በአንድ ነገር ውስጥ በጥልቀት ከሰጠምንበት መዝናናት ነው ለማለት አስቸጋሪ ነው። አንዳንድ ሰዎች ቀንና ሌሊት ቁማር ይጫወታሉ ። ለእነዚህ ሰዎች መዝናናት ህይወታቸው ሆኗል። ከክርስቲያን መሆን አስቸጋሪ ነው የሚሉት እንደእነዚህ ዓይነት መረን የወጡ ሰዎች ናቸው። እንግዲህ ማየት ያለብን መዝናናት ለሱስ ባይሆን ለመታደስ የሚያስፈልግ መሆኑን ነው ። መዝናናት ያስፈልጋል፤ ህይወታችን እንዲሆን ግን አያስፈልግም። አንድ ሰው መዝናናትን ህይወቱ ካደረገው ችግር ላይ ይወድቃል ። "ሁሉ ተፈቅዶልኛል ሁሉ ግን አይጠቅምም። ሁሉ ተፈቅዶልኛል በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር አንኳ አይሰለጥንብኝም ።" ለማንኛውም ነገር መገዛት ስህተት ነው ።

2. የተፈቀዱ የመዝናናት አይነቶች

መዝናናት ብዙ መልክ ሊኖረው ይችላል ። ክርስቲያንም ከሚከተሉት ውስጥ እንደአስፈላጊነቱ ሊጠቀም ይችላል ።

እረፍት

ጥሩ ከሚባሉና አክሮስቲያን ከሚሰማሙ የመዝናኛ ዓይነቶች አንዱ እረፍት ነው ። ዛሬ ስለደከመኝ ጥቂት ጊዜ አርፋለሁ እንላለን። ጌታ ኢየሱስ አደቀመዛሙርቴ ከሥራ የተነሳ ስለደከሙ እንዲህ አላቸው "እናንተ ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳኑና ጥቂት ዕረፋ አላቸው ...": (ማር 6፥31) የእርሱ መዝናናት የአእምሮ እረፍትንም የሚያጠቃልል ነው ። "ጥቂት እረፋ ብቻ አላላቸውም ።" ... ብቻችሁን ወደ ምድረበዳ ኑና ጥቂት እረፋ አላቸው ። " ብዙ ጊዜ የእኛ ድካም የሚወገደው በተራራ ወይም በውኃ አካባቢ ካረፍን በኋላ ነው ። ይህም የተለመደው የክርስቲያን መዝናናት (እረፍት) ነው ።

የሥራ ለውጥ

አንዳንድ ጊዜ የመፍዘዝና የመዛል ሁኔታ ሊገጥመን ይችላል ። እንዲህ በሚሆንበት ጊዜ ሌላ ዓይነት ሥራ ለውጥ መስራት አስፈላጊ ነው። ስምንት ሰዓት የምትሰሩ ከሆነ ሁለቱን ሰዓት በሌላ ሥራ ላይ አሳልፈው። ሁል ጊዜ ተቀምጦህ የምትሠራ ከሆነ ቆመህ ለመሥራት ሞከር። የምትሰሩው የአዕምሮ ስራ ከሆነ ደግሞ ጥቂት አካላዊ እንቅስቃሴን የሚጠይቅ ሥራ ብትሰሩ መልካም ነው። እንደዚህ በምታደርግበት ጊዜ ድካምህ ወዲያውኑ ይወገዳል። ይህንን ዓለም

መዝናናት ብሉ ባይጠራውም የምትሰራውን በመለውጥ ግን ከድካምህ ልትላቀቅ ትችላለህ። ከዚህ በተጨማሪ ይህ ዓይነቱ ለውጥ በቀላሉ ልታስተካክለው የምትችለው ነው። እንግዲህ የመዝናናት መመሪያ መታደስ ከሆነ የሥራ ህውጥ ማድረግም ይህንኑ ያሟላል።

በትርፍ ጊዜያትን ልናደርግ የምንወዳቸው ሥራዎች

ለክርስቲያን ባህሪ የሚሰማው ትክክልና ተስማሚ የሆኑ ደስ የሚያሰኙ የትርፍ ጊዜ ሥራዎች አሉ። እንዳንዶች ስዕል መሳል ደስ ይላቸዋል። እንዳንዶች ደግሞ ዶሮ ማርባት ያስደስታቸዋል። ሌሎች ደግሞ አበባ መትከል፣ ቀለም መቀባትና የመሳሰሉትን ይወዳሉ። እነዚህ ሁሉ የተፈቀዱና ክርስቲያኖች ሁሉ ሊያደርጓቸው የሚችሉ ናቸው። እንዳንዶች ደግሞ የመዝሙር መሳሪያ መጫወት የሚወዱ አሉ። ፒያኖ መጫወት፣ የመዝሙር ድርሰቶችን መድረስ፣ በተለያዩ መልክ ፊደሎችን መቅረፅ . . . ወዘተ ይወዳሉ። እነዚህ ሁሉ አግባብነት ያላቸው ናቸው።

ስለ መዝናናት ልታውቀው የሚገባ አንድ መመሪያ አለ። ይህም የምታደርገውን ነገር ልትተውዉ ወይም ልትይዘው ልታነሳው የምትችል መሆን አለብህ። ሊሰለጥንብህ ግን አይገባም። ልትተውዉ የማትችል ከሆነ አንድ ችግር አለው። ለምሳሌ ስዕል መሳል ችግር የለውም፣ ነገር ግን ተፅዕኖ ሊያሳድርብህ አይገባም። እነዚህ ሁሉ በመንፈሳዊ ጉዞ ሊረብሹህ አይገባም። የግድ ስዕል መሳል እንዳለብህ የሚሰማህ ከሆነ ግን ችግር ይፈጥርብሃል። ክርስቲያን ፒያኖ ሊጫወት ይችላል። ፒያኖ መጫወትን ለመተው የማትችል ከሆነ ግን ችግር ይኖራል። ብዙ ጊዜ የክርስቲያኖች ችግር የሚዝናኑበትን ነገር ለመተው የሚቸግራቸው መሆኑ ነው። እንዲህ ከሆነ ይህ ሰው መተው ያስቸገረውን ነገር ከእርሱ ማራቅ አለበት። ፒያኖም ከሆነ መወገድ ይገባዋል። ፒያኖ የሰለጠነበት ከሆነ ግን ጥሩ ክርስቲያን ሊሆን አይችልም። ክርስቲያን መዝናኛን ለመተው መቻል አለበት። ይህ ደግሞ ልናስተውለው የሚገባን መመሪያ ነው።

ለላ ምሳሌን ብንመለከት ደግሞ እንዳንድ ወንድሞች ቴምብር መሰብሰብ ደስ ይላቸዋል። ቴምብር መሰብሰብ ችግር የለበትም፣ እንዲያውም ሊረዳ የሚችል ነገር ነው። ቴምብር በመሰብሰብ ስለአለም ህዝቦች መልክአምድራዊ አስፋፈርና ታሪክ ሊማሩ ይችላሉ። ነገር ግን የቴምብር ባሪያዎች መሆን የለባቸውም። መዝናናት አግባብነት ባለው መልኩ ሰዎችን እንዲነቃቁ ሊረዳ እንጂ ተፅእኖ ሊያሳድርባቸውና ሊገዛቸው አይገባም።

ወላጆች ልጆቻቸውን ወደ ትክክለኛው መዝናናት ሊመሩላቸው ይገባል። እንደዚያ ካልሆነ ግን ልጆች ትክክለኛ ያልሆነ የጊዜ ማሳለፊያን

ሊፈልጉና ሊጠቀሙ ይችላሉ። ብዙ ልጆች በወላጆቻቸው በማያፈናፍን ቁጥጥር በመዋላቸውና መዝናናትን በመከልከላቸው መኖሪያ ባህሪ ሲኖራቸው አይቻለሁ። የእነዚህ ቤተሰቦችም ቤት ገሃነም ሆኖባቸዋል። ስለሆነም ትክክለኛ ወዳልሆነ መዝናናት አፈንግጠው እንዲወጡ እና ወደ ውጪ እንዲመለከቱ አድርጓቸዋል። ስለዚህ ወላጆች ልጆቻቸው መዝናናት የሚያስፈልጋቸው መሆኑን ሊያውቁና ሊረዱ ይገባል። እንዲዝናኑ ካልተደረጉ ግን ቤታቸውን ይጠሉትና ጣዕመ ቢስ አድርገው ይመለከቱታል። ከዚህም የተነሳ ለመጫወት ሲሉ ከትምህርት ቤትም ጠፍተው በመሆኑ ለመጫወት ይፈልጋሉ።

ጨዋታ

በጥበብና በችሎታ ላይ የተመሠረቱ ብዙ የጨዋታ ዓይነቶች አሉ። ከእነዚህም ውስጥ ቺዝ፣ ኳስና ፈረስ ግልቢያ ሊጠቀሱ ይችላሉ። በእነዚህ ጨዋታዎች ማሸነፍና መሸነፍ ቢኖርም ችሎታን የሚጠይቁ እስከሆነ ድረስ ትክክል ናቸው። ልጆች የጠረጴዛ ኳስ፣ የቅርጫት ኳስ ወይም ቺዝ እንዲጫወቱ መፍቀድ አግባብነት አለው። በእነዚህ ጨዋታዎች ውስጥ ምንም ኃጢአት ነገር የለም። እነዚህን በመሳሰሉ ነገሮች ውስጥ ወላጆች ለዘብተኛ ቢሆኑ ይመረጣል። በእድሜ የሽመገሉ ሰዎች በእነዚህ ጨዋታዎች ለመዝናናት ጊዜ ላይኖራቸው ይችላል። ወጣቶችን ግን ከእነዚህ ጨዋታዎች መግታት የለባቸውም። ጥቂት መዝናናትም ያሥፈልጋቸዋል። ይህንንም በመፍቀድ ደስ ልንሰኝ ይገባል።

እስከ አሁን አራት አይነት መዝናኛዎችን ተመልክተናል። እነዚህም እረፍት፣ የሥራ ለውጥ፣ የትርፍ ጊዜ ሥራና ጨዋታ የሚሉ ናቸው። እነዚህ ሁሉ ለክርስቲያን የሚፈቀዱ ናቸው። ነገር ግን ማንም ክርስቲያን እነዚህ ነገሮች ሊሰለጥኑበት አይገባም።

3. ለሥራ የሚረዱ መሆን አለባቸው

ለምንድን ነው መዝናናት የሚያስፈልገን? መዝናናት የሚያስፈልገን የተሻለ ሥራ መስራት እንድንችል ነው። መዝናናት ዓላማ አለው። እንጅ በራሱ ፍፃሜ /ግብ/ አይደለም። እግር ኳስ መጫወት ደስ ስለሚለኝ ብቻ እግር ኳስ አልጫወትም። ኳስ የምጫወተው የተሻለ ለመስራት ነው። እንቅልፍ ስለምወድ ብቻ እንቅልፍ አልተኛም፣ የምተኛው የተሻለ ለመስራት ነው። ለደስታ ብቻ ብዬ አበባ አልተክልም፣ የተሻለ ለመስራት እንጂ። እነዚህ ነገሮች ሁሉ የሚፈቀዱት የተሻለ እንድንሰራ እስከረዱንና እግዚአብሔርን የበለጠ እድናገለግል እስከጠቀሙን ድረስ ነው። እነዚህ ነገሮች እኛን ሊረብሹን አይገባም። እንዳንድ ጊዜ ሰዎች ሌሊትና ቀን ሲሰሩ ታያለሁ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ

ሁለት ወይም ሶስት ሳምንት ቢሰሩ አእምሮአቸውና ስጋቸው ይደክማል። እንዲህ ዓይነት ሰዎች ጌታ ሌላ ለውጥ እንዲያደርግላቸው ቢፀልዩ የተሻለ ነው ። ሰባትና ስምንት ሰዓት ከሰሩ በኋላ ስራቸውን ቢለውጡ የተሻለ ነው። ፒያኖና ኪስ ቢጫወቱ ጥሩ ነው ። የዚህ ለውጥ ዓላማ ለመታደስ ነው። ይህም የሥራ ውጤታማነታቸው በመነቃነቅ ስራቸው የበለጠ ይከናወናል። እግዚአብሔርንም በተሻለ መንገድ ያለግሉታል።

አንዳንድ ጊዜ ጥቂት ጉዞ ማድረግ መልካም ነው ። ጌታ ኢየሱስ ለእረፍት ወደ ምድረ በዳ በመሔድ ይህን አድርጓል። ስለዚህ አንተም በቤት ውስጥ ከልጆቻህ ጋር ኪስ ልትጫወት ትችላለህ ። ይህን እንደትግር አትመልከተው። ስራህን ለመስራት እስከረዳህ ድረስ መልካም ነው ። ስራህን የሚያበላሽ ከሆነ ግን ትከክለኛ መመሪያ አይደለም ። መዝናኛ ለምትሠራው ስራ ሊረዳህ ይገባል። ለምሳሌ ችግኞችን መትከል ወይም አንዳንድ እንቅስቃሴዎችን ማድረግ ለሚቀጥለው ስራህ ሊጠቅምህ ይችላል።

በሁለት ወይም በሦስት ወር ጊዜ ውስጥ የእረፍት ጊዜ መውሰድ ትከክል ነው ። ሁለት ወይም ሦስት ቀን የእረፍት ቀን ማድረግ ከወራት ሥራ በኋላ የሚፈቀድ ነው ። ነገር ግን በየዕለቱ የእረፍት ቀን ማድረግ ስንፍና ነው ። ክርስቲያኖች እንዴት እንደሚሰሩ ማወቅ አለባቸው ። ሰነፎች መሆን የለባቸውም ። መዝናኛትን የምንመክረው ስራችንን በጥሩ ሁኔታ ለማከናወን የሚረዳን ሲሆን ነው ። ነገር ግን መዝናኛታችን ነቀፋ የሚያመጣ መሆን የለበትም። ከልክ ያለፉ ነገሮችን ባናደርግ የእግዚአብሔር ስም በእኛ ይከበራል ።

4. እድል የሚባል የሌለበት መሆን አለበት

ጨዋታን በተመለከተ መፈቀድ የሚገባቸው ችሎታን የሚጠይቁ ከሆኑ ብቻ ናቸው ። እድል የሚባል ነገር ሊኖር አይገባም ። በክርስትና ተቀባይነት ያለው ጨዋታ መሠረቱ በእድል ላይ ሳይሆን በችሎታ ላይ የሆነ ብቻ ነው ። ችሎታንም እድልንም የሚጠይቅ ከሆነ ግን ቁግር እየሆነ ይመጣል ። በእድል ላይ የተመሠረተ ከሆነ ደግሞ በግልፅ ቁግር ይሆናል ። እንግዲህ ክርስቲያኖች ሊጫወቱት የሚገባ ጨዋታ ችሎታን የሚጠይቅ መሆን አለበት ። የእድል ጨዋታ መጫወት የለባቸውም ። ለምሳሌ ዳይስ የተባለው ጨዋታ ሙሉ በሙሉ የእድል ጨዋታ ነው ። ስለሆነም ቁግር ነው ። እንዲሁ ባለ ጨዋታ ክርስቲያኖች መሳተፍ የለባቸውም። ነገር ግን እንደጅዝ የመሳሰሉ ጨዋታዎችን ክርስቲያኖች ለመጫወት ይችላሉ። ምክንያቱም እነዚህ ጨዋታዎች ችሎታን የሚጠይቁ እንጂ የእድል ጉዳይ የለባቸውም ።

ሁሉም የጨዋታ ዓይነቶች የችሎታና የዕድል ጨዋታዎች ተብለው በሁለት ሊከፈሉ ይችላሉ። ከዚህ አንፃር ክርስቲያን የቁማር ጨዋታዎችን መጫወት የለበትም። ምክንያቱም የቁማር ጨዋታዎች መሠረታቸው እድል ስለሆነ ነው። አንዳንድ ሰዎች ጌታን ከማግኘታቸው በፊት ካርታ ጨዋታ ይጫወቱ ይሆናል። ጌታን ካገኙ በኋላ ግን ይህን ጨዋታ መጫወት የለባቸውም። ምክንያቱም ችሎታን የሚጠይቅ ቢሆንም እንኳን እድልንም የሚጨምር ስለሆነ ቁማር ነው። ይህን የካርታ ጨዋታ ያለገንዘብ ብንጫወት እንደቁማር ሊቆጠር አይችልም ማለት አይቻልም። ምክንያቱም በሰዎች ልብ ውስጥ እድል የሚልን ነገር የሚያነሳ ስለሆነ ነው።

አንዳንድ ጨዋታዎች በተፈጠሩባቸው ቁማር ናቸው። አንዳንዶች ደግሞ ቁማር ባይሆኑም ለቁማር ምቹ ናቸው። ለምሳሌ የዳይስ ጨዋታ ገንዘብም ኖረው አልኖረው ቁማር ነው። ባህርዩ የቁማር ባህርይ ነው። ስለሆነም ክርስቲያኖች ይህን ጨዋታ መጫወት የለባቸውም። እንግዲህ አንድን ጨዋታ ለመጫወት ክርስቲያን የሚወሰንበት መመሪያ ጨዋታው እድል የሚል ነገር ካለው መጫወት የለበትም። ምክንያቱም በእድል የሚከናወን ነገር ቁማር ነው። ነገር ግን ጨዋታው ችሎታን የሚጠይቅ ከሆነ መጫወት ይችላል። ችሎታ የራስ ቢሆን እድል ግን ከራስ ያለፈ ነገር ነው። እኛ ክርስቲያኖች በመመሪያ የምንሔድ ስለሆነ ሰዎች ቁማር ነው ብለው የሚያስቡትን ነገር ሁሉ መንካት የለብንም።

5. መሻታችንን የሚያረካ መሆን አለበት

መዝናናታችን ፍላጎታችንን ሊያሟላ ይገባዋል። ምክንያቱም በዚህና በዚያ ነገር እዝናናለሁ የምንለው መሻት ስላለን ነው። መሻቱ ባይኖረን መዝናናቱም ባላስፈለገን ነበር። ብዙ ወንድሞች በቤተክርስቲያን ውስጥ ስራ የሚበዛባቸው ቢሆንም እንኳን የመዝናናት መሻት የሌላቸው አሉ። አንዳንዶች ደግሞ ቀኑን ሙሉ ሳይሠሩ እየዋሉ የመዝናናት መሻት ሊሰማቸው ይችላል። እንግዲህ ለመታደስ ትልቅ መሻት እንዳላቸው የሚሰማቸው ጥቂት ሊያስፈልጋቸው ይችላል ጥቂት መሻት እንዳላቸው የሚሰማቸው ደግሞ ብዙ ሊያስፈልጋቸው ይችላል። እዚህ ላይ ስለመታደስ ብዙ እንነጋገርም። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ህዝብ መዝናናት መልካም ነው ብለን ከመናገር ይልቅ መዝናናት የሚያስፈልጋቸው መሆኑን ራሳቸውን መገምገም እንዲችሉ ማስገንዘብ በቂ ነው። ሁሉን የሚገዛው ሐግ የጌታ ነው። ስለሆነም እንዴት ለጌታ የተሻ ልኑር ብለን ሁሉን በእግባብና በሥርዓት ብናደርግ መልካም ነው።

ህይወት በጊዜ የሚለካ ቢሆንም ከጊዜ ግን ይበልጣል። አንድ ሰዓት ማጥፋት ማለት የህይወትህን አንድ ሰዓት ማጥፋት ማለት ነው።

እንግዲህ አንድ ሰዓት በመዝናናት ላይ ብታሳልፍ ይህ ሰዓት በምላሹ ወደ ፊት የምትሰራውን ስራ በተሻለ እንድትሠራ መርዳት ወይም ማገዝ አለበት ። መሻቱ ሳይኖር ግን ጊዜ ማጥፋት ማባከን ነው ። ጊዜን ማባከን ደግሞ ሀይወትን ማባከን ነው። ይህ ጊዜ ለጌታ ብዙ ፍሬ የምናፈራበት መሆን አለበት። ያን ሰዓት ከመዝናናት ላይ ካሳለፍኩት በምላሹ የተሻለ ሥራ እንድሠራ ማስቻል አለበት ። ከመዝናናት በኋላ የተሻለ ሥራ መስራት የምቻል ከሆነ በመዝናናት ላይ ያሳለፍኩትን ጊዜ እንደብከነት አልቆጥረውም ። አስተውሉ መሻቱ ካላችሁ የምታጠፋት ጊዜ ብከነት አይደለም ። መሻቱ ሳይኖራችሁ የምታጠፋት ጊዜ ግን ብከነት ነው ።

አንዳንድ ጊዜ በጌታ ቤት ብዙ የቆዩ ሰዎች ስራ የበዛብህ ስለሆነ መዝናናት ሊያስፈልግህ ይችላል ብለው ሊነግሩህ ይችላሉ ። አንዳንድ ጊዜም ዶክተሮች በዚህ ዓይነት ሁኔታ ከቀጠልክ ጤንነትህን ሊያስጋው ይችላል ብለው ሊነግሩህ ይችላሉ ። እንደዚህ ዓይነቱ መዝናናት ለጤዋታ ሳይሆን አስፈላጊ ስለሆነ ነው ። እንደዚህ የሚደረገው በራሱ ጉልህ ሆኖ ሳይሆን የተሻለ ሥራ ለመሥራት እንዲያስችል ነው ። ስራ የሚበዛበት ሰው እንደራሱ መሻት መዝናናት ሊያስፈልግው ወይም ሊያስፈልገው ይችላል ።

ወጣቶች መዝናናት ይፈልጋሉ። ስለሆነም ወላጆች ራሳቸው የመዝናናት ፍላጎት ስለሌላቸው ልጆቻቸውን ከመዝናናት ማቀብ የለባቸውም ። ልጆችን እንዳይዝናኑ መከልከል ኃጢአት በሆነ ነገር እንዲዝናኑ መገፋፋት ነው ።

6. ለሰውነታችን ተስማሚ መሆን አለበት ።

መዝናናት ሁሉ ለሰውነት ተስማሚና ጠቃሚ መሆን አለበት ። ይህ ቀዳሚ የሆነ መመሪያ ነው ። ስለዚህ ወደመዝናናት ከመሔዳችን በፊት ለአካላችን ጥቅም ይሠጣል ወይስ አይሠጥም ለሚለው ጥያቄ ግልፅ የሆነ መልስ ማግኘት ይገባናል። የምንዝናናው ነገር ሰውነታችንን የሚጎዳ ከሆነ የመዝናናትን ቀዳሚ መመሪያ የሚፃረር ስለሚሆን በጥያቄ ውስጥ ሊገባ ይገባዋል ። ለምሳሌ አንድ ወንድም ሳምባ ነቀርሳ ካለበት የሚዝናናው ነገር ይህን በሽታ የማይቀስቅስ መሆን ይኖርበታል ። ወይም አንድ ለህት የልብ ችግር ካለበት ፍላጎቷን ለማሟላት ቀለል ያሉ መዝናኛ ነገሮችን ልትጠቀም ትችላለች እንጂ ልቧን የሚጎዳ ነገር ማድረግ የለባትም ።

ልናስተውለው የሚገባ ነገር ሁለንተናችን የጌታ ስለሆነ ብንዝናናም ባንዝናናም ለጌታ ነው። ስንዝናና ለጌታ ብለን እናድርገው። የማንዝናናም ከሆነ ለጌታ ብለን እንተወው ። ተዝናናንም አልተዝናናንም መመሪያው ግን ሰውነታችንን የሚጎዳ መሆን የለበትም

የሚል ነው። በመዝናናታችን ወይም ባለመዝናናታችን ሰውነታችን የሚጎዳ ከሆነ ኪሳራ ነው። አግባብነት በሌላቸው ነገሮች ሰውነታችንን መጉዳት ትክክል አይደለም። አግባብነት ባለው ስራም ሰውነትን መጉዳት ትክክል አይደለም። የእግዚአብሔር ልጆች አካል የራሳቸው አይደለም። ስለሆነም መዝናናት ሲታሰብ ሁል ጊዜ ትኩረት ሊደረግበት የሚገባው ነገር በመዝናናታችን ወይም ባለመዝናናታችን ሰውነታችን ሊጠቀም ይገባዋል። መልካም ከሆነ እድርገው ካልሆነ ግን ተወው። ይህ ጥያቄ የሚወሰነው ስለወደድን ወይም ስለጠላን መሆን የለበትም። ሰውነታችንን ይጎዳል ወይስ ይጠቅማል በሚለው ላይ እንጂ። እንዲት የልብ ሕመም ያለባት እህት ወንድሞች ኳስ ሲጫወቱ ሰሜቷ ተቀስቶ ኳስ መጫወት ብትጀምር የልብ ሕመሟ ተነስቶ በውጤቱ ልትሰቃይ ትችላለች። ይህች እህት መጫወቷ ስህተት ነው። ጤነኞች ግን መጫወታቸው ስህተት አይደለም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጆች የሚያደርጉት ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን ለማገልገል መሆኑን መረዳት አለባቸው። የምንዝናና ከሆነ የመዝናናታችን ዓላማ እግዚአብሔርን በተሻለ ለማገልገል ነው።

አማኞች በወጣትነታቸው እንዲሞቱ አንፈልግም። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሽመገሉ ወንድሞችና እህቶችንም ለማየት እንፈልጋለን። በእድሜ ስለሽመገሉ ሰዎች አመለካከት በዓለምና በቤተክርስቲያን ከፍተኛ ልዩነት አለ። በዓለም አንድ ሰው እየሽመገለ ከሔደ ለመጣልና ጓላ ቀር ለመባል ተስማሚ ነው። በአንፃሩ ደግሞ ወጣቶች ለእድገት የተሻሉ ናቸው ተብሎ ይታመናል። ነገር ግን በቤተክርስቲያን በጌታ ቤት የሽመገሉ ሰዎች ለአዲስ ራዕይ ይጠበቃሉ። በዓለም በእድሜ የሽመገሉ ሰዎች ካልሞቱ ብዙ አዳዲስ ነገሮች ይታፈናሉ፤ እርምጃችንም ይገታል ብለው ያስባሉ። ነገር ግን በቤተክርስቲያን ፍፁም የተለየ ነው። በሽመገሉ ቁጥር አዲስ ይሆናሉ፤ ጥልቅና ታላቅ የሆኑ መንፈሳዊ ነገሮችን ይዳስሳሉ። በቤተክርስቲያን የሽመገሉ ወንድሞችና እህቶች ከሌሉ በብዙ መልኩ ቤተክርስቲያን ደካማ ትሆናለች። ስለዚህ በቤተክርስቲያን ያሉ ወንድሞችና እህቶች በአግባቡ ካለመኖርና ከጥንቃቄ ጉድለት የተነሳ ያለ እድሜአቸው ማለፍ የለባቸውም። እንደዚህ ዓይነቱ ሞት አንድ ቤተክርስቲያን ከክርስቶስ የምታገኘውን መሞላት ማለትም ይህ ሰው እግዚአብሔር በሰጠው ዕድሜ ከጌታ የተማረውን እንዳታገኝ ይሆንባታል። ስለዚህ ይህ ሰው ቤተክርስቲያንን ከመሙላቱ በፊት አስቀድሞ ሞቷል። እንግዲህ ቤተክርስቲያን እንዲህ ዓይነት ኪሳራ ሊኖራት አይገባም፤ ልትሸከመውም አትችልም።

እኛ ክርስቲያኖች ለውድድር ወይም ከብረወሠን ለመስበር ብዙዎቹ አትሌቶች እንደሚደርጉት በስፖርት አንሳተፍም። ስፖርትን የምንገለገልበት ሰውነታችንን ለመጥቀም ነው።

7. ለግላችን ደስታ የሚሰጠን ሊሆን ይገባል ●

የምንመርጠው መዝናኛ ለሰውነታችን የሚጠቅም ብቻ ሳይሆን ከዝንባሌያችንም ጋር የሚሔድ መሆን አለበት ። ደስ የሚያሰኝህን ነገር ብታደርግ አእምሮህ ይታደሳል፣ ነርቮቶህ ይፍታታሉ፣ ስሜትህ ይነቃቃል። የማትወደው ከሆነ ግን ከመዝናኛነቱ ይልቅ ሥራ እየሆነብህ ይመጣል ። እንዲት አበባ የምትወድ እህት አለች እንበል። ይህችን እህት ግማሽ ሰዓት አበቦችን ውሃ እንድታጠጣ ብታደርግ በድካም ፈንታ ስሜቷ ሊታደስ እና ልትዝናና ትችላለች፣ ነርቮቶቿና ስሜቶቿ ሊዝናኑ ይችላሉ ። ነገር ግን አበባ የማይወድን ሰው ውሃ እንዲያጠጣ ብታደርግ ይህ ነገር ሽክም ወይም ሥራ ሊሆንበት ይችላል ። ስለዚህ መዝናናት ከዝንባሌያችን ጋር መሔድ አለበት ። እንግዲህ መዝናናትን ስንመርጥ ነርቤን ሊያፍታታና ውጥረቱን ሊያስወግድ የሚረዳ መሆን አለበት ። ሁሉም ሰው የራሱ የሆነ የመዝናኛ ዓይነት አለው። ለአንዳዶቹ ውኃ ማጠጣት መዝናናት ሲሆን ለሌሎቹ ግን ሳይሆን ይችላል ። አንዳንዶቹ ከውሻ ቡቶሎችና ከድመት ግልገሎች ጋር መጫወት ይወዳሉ፣ ይዝናናሉ። አንዳንዶች ደግሞ ይፈሩአቸዋል፣ ሊዝናኑባቸውም አይችሉም። እንግዲህ ለአንዳንዶች ሽክም የሆነው ለሌሎች መዝናኛ ሊሆን ይችላል ። ስለሆነም እያንዳንዱ ሰው ደስ የሚያሰኝውንና የተሻለ ለመስራት የሚረዳውን የመዝናኛ ዓይነት ይምረጥ ።

8. ሌሎችን የሚያሰናክል አይሁን

እኛ ክርስቲያኖች በሁሉ ነገር ምሳሌዎች መሆን አለብን ። ስንዝናናም እንኳ ለሌሎች እንቅፋት መሆን የለብንም ። የምንኖረው ለወገኖችና ለጌታ ጭምር እንጅ ለራሳችን ብቻ አይደለም። ክርስቲያን ስለሆንን የሌሎችን ትኩረት የበለጠ እንሰባለን፣ ተፅእኖም እናሳድራለን ። ስለዚህ የምንጠነቀቀው ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ጭምር ነው ። እግዚአብሔር ክርስቲያኖችን ለሌሎች ሰዎች ተላላፊ በሽታ እንዳይሆኑ ይፈልጋል ። እኛ ክርስቲያኖች "ለምን ሰዎች እኛን ይመለከታሉ?" "ማለት አንችልም ። ታዲያ ሰዎች እኛን ከላይ ማንን ይዩ? በእርግጥም እኛን ሊያዩ ይገባል ። በተራራ ላይ የተሠራችን ከተማ ማየት የማይችል ማን ነው? ምንም እንኳ እኛ ትክክለኛ ብንሆንም ወድሞቻችንና እህቶቻችን በእኛ ድርጊት ሊሠናከሉ ይችላሉ ። ታዲያ እኛ ትክክል እስከሆንን ድረስ ብለን እነርሱ ቢሠናከሉ ግድ አይለንምን? እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ነን፣ በጌታም እናምናለን። ስለሆነም ስለሌሎች ሊሠማን ይገባል ። ኃላፊነት ያለብን ስለ እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ስለብዙ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ጭምር ነው ።

ስጋ መብላት ምንም እንዳልሆነ አውቃለሁ ። ይህ የእኔ ችግር አይደለም ። ነገር ግን የእኔ ስጋ መብላት ሌሎችን የሚያሰናክል ከሆነ አለመመገብን እመርጣለሁ ። ከዚህ ላይ ችግሩ የእኔ ስጋ መብላት ሳይሆን ለሌሎች መሠናክል መሆኑ ነው ። እንደዚሁም ሁሉ የምዝናናበት ነገር ስህተት ሳይሆን ይችላል ። ነገር ግን ውንድሞችን የሚያሠናክል ከሆነ እተወዋለሁ ።

በምናደርገው ነገር ሁሉ ደካሞች ምን ሊያስቡ እንደሚችሉ መገመትና ማሰብ ያስፈልጋል ። በእምነት ደካማ ለሆኑ ሰዎች መሠናክል እንዳንሆን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ በማለት ይመክረናል "ዳሩ ግን ይህ መብታችሁ ለደካሞች እንቅፋት እንዳይሆንባቸው ተጠንቀቁ" (1ኛ ቆሮ 8÷9) ። ምንም እንኳ እኛ ጣኦት ከንቱ ነገር እንደሆነ ብናውቅም ለደካማ ክርስቲያኖች ህሊና ስንል ወደ ጣኦት ቤት አንሔድም ። ምክንያቱም ለደካሞች ጣኦት ትርጉም ያለው ነገር ነው ። ስለዚህ ይህ ለሌሎች መሰናክል አትሁን የሚለው መመሪያ ሁሉንም ድርጊታችንን ይግዛል። ሌሎችንም የሚያሰናክል ነገር አናድርግ ።

ስለአንድ ነገር ህሊናህ ሰላም ቢኖረውና ለሌሎች ግን ጥያቄ ያለው ቢሆን ምን ማድረግ ይገባህ? ሌላው ሰው የሚሰናክል ከሆነ ለአንተ ሰላም ስላለህ ብቻ አታድርገው። ለዚያ ሰው ስትል ከማድረግ ተቆጠብ ። ሌላው ሰው የሚሰናክልበት እስከሆነ ድረስ አንተ በምታደርገው ነገር በክርክር ለማሳመን አትሞክር ። እርግጥ ነው አንተ ኃጢአት አላደረግህም ይሁን እንጂ ይህን ያየ ሰው በአንተ ድርጊት ምክንያት ወደ ኃጢአት እንዲገባ ምክንያት ወይም መንስኤ ልትሆን ትችላለህ ። ስለሆነም ለሌሎች ውንድሞችና እህቶች ስንል ብዙ የምንዝናናባቸውን ነገሮች ልንተዋቸው እንችላለን ፣ ልንተዋቸውም ይገባል ። ሁሉ ተፈቅዶአል ፣ ነገር ግን ሁሉ አይጠቅምም ። ስለሆነም ለውንድሞችና ለእህቶች ስንናገር በእግዚአብሔር ፊት ተገርዘው እንዲመላለሱ መርዳት አለበን ። የተወሰኑ መዝናኛዎች ይኑሩአችሁ ነገር ግን ለሌሎች መሠናክል ከሚሆኑት ተቆጠቡ ፣ በቀላሉ ስለሚጎዱ ሠዎች ተጠንቀቁ ።

9. በመጥፎነት የሚታይ ወይም የሚወገዝ አይነት መሆን የለበትም

የማያምኑ ሰዎች የሚያወግዙትን ማናቸውንም ዓይነት መዝናኛ እኛ ክርስቲያኖች ልናደርገው አይገባም ። ሌላው ደግሞ የማያምኑ ሰዎች የሚቀበሉትን የመዝናኛ ዓይነት እኛ ክርስቲያኖች ላንቀበለው እንችላለን። እንግዲህ እነዚህ ሁለት ሕጎች ከማያምኑ ሰዎች ጋር ባለን ግንኙነት

የምንመራባቸው ናቸው ። ይህም ግለት የማያምኑ ሰዎች የሚያወግዙትን የመዝናኛ ዓይነት እኛ ማድረግ የለብንም ። ሌላው ደግሞ እነርሱ የተቀበሉት እኛ ግን የማናደርገው አለ ። የማያምኑ ሰዎች የሚቀበሉአቸውን እንደ ቲያትር፣ ዘፈን፣ ቁማር ፣ ... ወዘተ የመሣሰሉትን እኛ አንቀበላቸውም ።

ስለመዝናናት ከሰዎች ጋር መከራከር፣ አይጠቅምም ። ለምሳሌ በአንዳንድ ቦታዎች ለሴቶች የመረብ ኳስ ጨዋታ በብዙ ሰው ዘንድ ላይደገፍ ወይም ላይፈቀድ ይችላል ። ስለዚህ እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥ የእኛ ምስክርነት ለጌታ እንጂ ለኳስ ስላልሆነ መተው አለብን ። ስለሆነም ስለኳስ ጨዋታ ትክክለኛነት መስበክ የለብንም። ሌላው ደግሞ ልናስታውስ የሚገባን ነገር የእኛ የአኗኗር ደረጃ ግለትም ስርዓትና ምግባር በምንም ዓይነት ከማያምኑ ሰዎች ማነስ ወይም ዝቅ ግለት የለበትም። በአንዳንድ ቦታዎች የማያምኑ ሰዎች የቼዝ ጨዋታ መጫወትን እንደ እርም ነገር የሚቆጥሩት ከሆነ ስለቼዝ ማውራት የለብንም። ስለቼዝ ጨዋታ ትክክለኛነት በማውራት አንድ ደቂቃ እንኳ ማጥፋት የለብንም። የእኛ ፍላጎት ለጌታ ምስክር ለመሆን እንጂ እንደ ቼዝ ስለ መሣሰሉት ጥቃቅን ነገሮች እንድንከራከር አይደለም ። በእነዚህ የተወገዙ ነገሮችም መዝናናት የለብንም ። የዚያ አካባቢ ሰው የሚያወግዘው ከሆነ አናድርገው። ለምሳሌ ዓሣ ማጥመድን የሚያወግዙት ከሆነ ዓሣ በማጥመድ አትዝናና፣ምክንቱም የእኛ ደረጃ ከማያምኑት ሰዎች ሊያንስ አይገባም።

መዝናኛን በሚመለከቱ ጉዳዮች ላይ ከሰዎች ጋር መከራከር በጣም ሞኝነት ነው ። አንዳንድ ሚስቶችና ወጋጅ ከነባሩ ሀዝብ ጋር ግንኙነታቸው ይሻክር የነበረው በአንዳንድ መዝናኛዎች ላይ አጥብቀው ይከራከሩ ስለነበር ነው ። ተራ ለሆነ መዝናኛ ሊባል ትልቁን ሥራችንን ማበላሸት ስህተት ነው ። ስለዚህ ትኩረታችን አስፈላጊ ያልሆነ ነገሮችን በመተው አስፈላጊ በሆኑ ነገሮች ላይ መሆን አለበት። ለምሳሌ ክርስቲያኖች ወደ እስላሞች መኖሪያ ቤሔዱና ለክርስቲያኖች ስለሚፈቀዱ ብቻ የአሣማ ስጋ በአደባባይ መብላት አለባቸውን ? በእስላም አገሮች የአሣማ ስጋ እርም ነው ። ስለሆነም ለጌታ ስንል በዚህ ትንሽ ነገር ትግር መፍጠር የለብንም። ለቲቤት ጎረቤት ወደ ሆነችው ወደ ሲከን ብንሔድ ሰው ዓሣ ለማጥመድ አይሔድም ። ስለሆነም አንተም ዓሣ ወደ ማጥመድ መሔድ የለብህም ትክክል አይደለምና።

እነዚህ ዘጠኝ መመሪያዎች በማያምኑ ሰዎች ፊት የምንመላለሥባቸው ናቸው ። እንግዲህ ለመዝናናት ስታስብ እነዚህን መመሪያዎች በጥንቃቄ አስተውል ።

በመጨረሻም አንድ ታሪክ ልንገራችሁ። በእንግሊዝ ሀገር አንድ ትልቅ ስብሰባ ተደርጎ ነበር ። ይህም የኬስ ዊክ ስብሰባ በመባል ይታወቃል ። በጣም ልዩ የሆነ ስብሰባ ነበር ። በየዓመቱ ከሁሉም የዓለም ክፍሎች የተውጣጡ ሰዎች ይመጡ ነበር። ይህ ስብሰባ እግዚአብሔር የባረከው ነበር ። በዚህ ስብሰባ ከተናጋሪዎች አንዱ ኢቫን ሆፕኪንስ የተባለው የኬስ ዊክ የሰነ መለኮት ሊቅ ነበር። ይህም ሰው ከክርስቶስ ጋር አብረን መሞታችንን እውነትነት ከተረዱ የመጀመሪያ ሰዎች አንዱ ሲሆን በጌታም ፊት በጣም ግሩም ሕይወትኋሰው ነበር ። እናም ይህ ሰው በትርፍ ጊዜው የሚያደርገው አንድ ልማድ ነበረው ። ሁል ጊዜ ነፃ ሲሆን ስዕል መሣል ይወዳል። በመጀመሪያ ጊዜ ባህላዊ ነገሮችን ይሰል ነበር ። የልጅ ልጆች ማየት ከጀመረ በኋላ ግን ጥንቶችን ብቻ መሳል አዘወተረ። ከስብከት ሲመለስ ለልጅ ልጆቹ ጥንቶል ይሰልላቸዋል። በዕድሜው መጨረሻ በሺዎች የሚቆጠሩ ጥንቶች ስሎ ተገኘ። ቆይቶም አንዳንድ አሣታሚዎች የሆፕኪንስ ጥንቶች የሚል መፅሐፍ አወጡ። እነዚህን ስዕሎች ስትመለከቱ ሆፕኪንስ ግሩም ሠዓሊ መሆኑን ትመለከታላችሁ። የሁሉም ጥንቶች ፊት የተለያየ ነበር ። ሌላው ሆፕኪንስ በትርፍ ጊዜው የሚሠራው ልማድ ደቃ ፅሁፎችን መፃፍ ነበር ። ጌታ ለደቀመዛሙርቱ ያስተማረውን ፀሎት በሙሉ በአንዲት ሣንቲም ላይ ፅፎታል ። ይህን የምንግራችሁ እናንተም እርሱን እንድትመስሉ ልንፋፋችሁ ሳይሆን የምትዝናኑበት መንፈሳዊ ነገራችሁን የማይጎዳ መሆኑን ማስተዋል እንድትችሉ ለማድረግ ነው ። በተፃራሪው ይህ ነገር የዚያን ሰው ውስጣዊ ባህርይ የሚገልፅ ነው ። የእግዚአብሔር ባሪያዎች በሁሉ ነገር ፈዛዛዎች አይደሉም። ፈዛዛነትም የክርስቲያን ባህርይ አይደለም ። ክርስቲያን መሆን ማለት ፈዛዛ መሆን ማለት ሳይሆን ጨዋ ፣ ጭምት እና የማይከብድ ማለት ነው ።

ሌላው ልታስታውሱት የሚገባ ሰው ጆርጅ ሙለር ነው ። ጆርጅ ሙለር መፀለይ ያውቃሉ ከሚባሉ ሠዎች አንዱ ነው ። አንዲት አቢጋኤል የተባለች ልጃገረድ ባለቀለም የሱፍ ኳስ ማግኘት እንድትችል እንዲፀልይላት ሙለርን ጠየቀችው ። እርሱም ፀለየላትና ኳሱን አገኘች ። ከዚህ በኋላ ይህች ልጅ በእግዚአብሔር አገር በጣም የታወቀች ሰው ሆነች የእርሷን ታሪክ ብታነቡ እንዴት በጌታ በጥልቀት የተማረች መሆኗን ታያላችሁ ። እንግዲህ መዝናኛ ትክክለኛ ነገር ከሆነ መንፈሳዊ ነገርህን አይጎዳም። ወይንም ከመንፈሳዊነት ጎዳና አያስወጣም። እነዚህን መሠረታዊ መመሪያዎች በመጠበቅ መዝናኛት ሊያነቃቃህና አእምሮህንም ሆነ ሰውነትህን ሊያድስልህ በትክክልም እንድትሠራ ሊረዳህ ይችላል ።

አለባበስ

1. የአለባበስ ትርጉም

የአለባበስን ትርጉም ለማወቅ መለስ ብሎ የጥንቱን ዘመን መመልከትና መቃኘት ያስፈልጋል ።

ባኃጢአት ከመውደቃቸው በፊት አዳምና ሔዋን ልብስ አልነበራቸውም። ራቂታቸውን ሆነው እንኳ አይተፋፈሩም ነበር። ኃጢአት ከመጣ በኋላ ግን ዓይናቸውን ከፍቶ ፀጋቸው መገፈፋንና ራቂታቸውን መሆናቸውን ሲያሳያቸው ስለተፋፈሩ የበለሰን ቅጠል ሰፍተው ለበሱ። ስለዚህ የልብስ መሰረታዊ ጥቅም ራቂትነትን ለመሸፈን ነው ። ከበለሰ ቅጠል የተሰራው ልብስ ለረጅም ጊዜ ሊቆይ የማይችል ወዲያውኑ ደርቆ የሚበጣጠስ ነው ። ስለሆነም እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ለረዥም ጊዜ ሊቆይ የሚችል ከቆዳ የተሠራ ልብስ አለበሳቸው። እዚህም ላይ ስንመለከት እግዚአብሔር ልብስን ያዘጋጀበት ዋናው ዓላማ ሰውነትን ለመሸፈን ነው ።

እንግዲህ ስለ ልብስ ትርጉም እማኞች ማወቅ የሚገባን ነገር የልብስ መሠረታዊ ዓላማ ሰውነትን ለመሸፈን እንጂ ሰውነትን ለመግለጥ አይደለም። ሰውነትን ለመሸፈን የማይውል ልብስ ሁሉ አጠያያቂ ነው። ከመሸፈን ውጭ ያለዓላማ ሁሉ የተሳሳተ ነው። ምክንያቱም የልብስ ዓላማ ሰውነትን ለመሸፈን ነው ።

የደም አስፈላጊነት

በጥንት ዘመን ዕብራውያን ያለ ካልሲ ነጠላ ጫማ ይለብሳሉ። ስለሆነም እግራቸው፣ እጃቸውና ጭንቅላታቸው ብቻ አይለብስም ። ሌላው ሰውነታቸው ግን በልብስ ይሸፈናል ። በዚህ መሠረት መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስናጠና በመንፃት ሥርዓት ጊዜ ደሙ የሚቀባው የቀኝ እጃቸውን አውራ ጣት ፣ የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት እና የቀኝ ጆሮአቸውን ጫፍ ነበር / ዘሌ. 14/ ። እነዚህ የተጋለጡ ሦስት ቦታዎች በደም ይሸፈናሉ። በሌሎች የአካል ክፍሎች ላይ አይደረግም። ምክንያቱም ሌሎች የአካል ክፍሎች በልብስ ስለተሸፈኑ ነው ። ስለዚህ የልብስ ዓላማ ለመሸፈን ነው ። ስለሆነም በእግዚአብሔር ፊት እንደሚገባ መልበስ አስፈላጊ ነው ።

የአሁኑ ጊዜ ውድቀት ግን አዝማሚያው ከእለት ወደ እለት ወደ እንሰሳነት ማዘንበልና ለሰውነት የማይበቃ ልብስ መልበስ ሆኗል ። ሰውነትን ለመሸፈን የማይሆን ልብስ የእግዚአብሔርን ሀሳብ ይጸረራል። የደሙ መለኮታዊ ጠቀሜታ ራቂትነትን ለማስወገድ ነው ። ሰው ኃጢአት ካደረገ በእግዚአብሔር ፊት መሸፈን ያስፈልገዋል ። ይህ መሸፈኛ ፍጹም አስፈላጊ ነው። እንግዲህ ሰውነትን በመሸፈን ፋንታ ሰውነትን ለመግለጥ የልብስን እጅጌ ማሳጠር የዓለም ሥራ ነው።

ስለዚህ በአለባበስ ትርጉም መሠረት እንደሚገባ ሰውነትን መሸፈን መልካም ነው። ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም መሸፈን ስለ አለበት ያልተሸፈነ ሥፍራ ሊኖር አይገባውም። እኛ ክርስቲያኖች ጌታ ፍጹም ካልሸፈነን በእግዚአብሔር ፊት የመቆም ዕድል ፋንታ አይኖረንም ። ስለሆነም በክርስቶስ የመዋጀት ሥራ በደሙ እንዲሸፍን እግዚአብሔርን እንለምነዋለን። በብሉይ ኪዳን ዘመን በልብስ ያልተሸፈኑ የአካል ክፍሎች ማለትም እጆቻቸው ፣ እግሮቻቸውና ጆሮዎቻቸው በደም እንደተሸፈነ ሁሉ ዛሬም የእኛ ራቂትነት በክርስቶስ ደም ሲሸፈን ይገባዋል ።

ሁለተኛው ውድቀት

አዳምና ሔዋን ኃጢአትን ሲያደርጉ ራቂታቸውን ሆኑ። ከ1656 ዓመት በኋላ ከጥፋት ውኃ የተረፈው ኖህም ወይንን ተክለ፣ ጠጣም። በዚህም የተነሳ ልብሱን አወለቀና ራቂቱን ሆነ። አዳም የመጀመሪያው ሰው መልካምና ከፋውን የምታሳውቀውን የእውቀትን ዛፍ ፍሬ በልቶ ራቂቱን መሆኑን እንዳገኘ ሁሉ ይህም ወይን ጠጥቶ ራሱን ራቂት አደረገ። የአዳም ውድቀት ልብስ ካለማስፈለግ ወደ ማስፈለግ ሲያመጣ የኖህ ውድቀት ደግሞ ከመሸፈን ወደ አለመሸፈን ወሰደው ።

የመሰውያ ሥራ

እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብፅ ካወጣቸው በኋላ በሲና ተራራ ላይ ሕግን ሰጣቸው። ደረጃ የሌለው ወይም ከፍ ያላፈ መሰዊያ እንዲሠሩ አዘዛቸው። ለምን ? "ኃፍረተ ሥጋህ በእርሱ እንዳይገለጥ ወደ መሰውያዬ በደረጃ አትውጣ" /ዘፀ 20÷26/። የእግዚአብሔር መመሪያ የአካል መግለጥን አይፈቅድም ። ከእጅ፣ ከእግርና ከጆሮ በስተቀር ሁሉም የሰውነት ክፍሎች በልብስ ሲሸፈኑ ሶስቱ ደግሞ በደም ይሸፈናሉ። በዘመናችን የሚታየው ሰውነትን የማራቆት ዝንባሌ ግን ከውድቀት በኋላ ያለውን የእግዚአብሔርን ሀሳብ የሚቃረን ነው ።

የካህናት አልባበስ

ካህናት የሚለብሷቸው አልባሳት የሚሰሩት ጥንቃቄ በተሞላበት ሁኔታ ከተጠለፉ ልብሶች ነው። በጥልፋም መካከል ከፍተኑት ነገር የለም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ካህናት ራሳቸውን እንዲያራቁቱ አይፈቅድምና ነው። የኤፋድ መጎናፀፊያውም ረዥም ነው። ቁመቱም ከወገባቸው እስከጭናቸው ይደርሳል /ዘፀ 28÷42/ እንግዲህ መጽሐፍ ቅዱሳችን ሰውነት እንዲሸፈን እንጂ እንዲራቁት የማይፈቀድ መሆኑን በዚህ ሕግ በኩል በሚገባ ያሳያል።

የልብስ የውክልና ትርጉም

እግዚአብሔር ልብስን ጌታ ኢየሱስ ራሱንና ከእርሱ የተገኘውን መዋጀት እንዲወክል በብዙ ቦታዎች ተጠቅሞበታል። እኛ የእግዚአብሔርን ማዳን ለብሰናል ፤ ክርስቶስን ለብሰናል ፤ አዲሱን ሰው ለብሰናል። በደንብ ስለለበስንም ደግሞ ሁለንተናችን ተሸፍኗል፤ የተራቆተ ክፍል የለንም።

እንግዲህ አማኞች ልብሳቸውን ሲለብሱ ከልብሳቸውም በላይ ክርስቶስንና የእርሱን ማዳን እንዲያስተውሉ ያስፈልጋል። እንዲሁም ማለት መቻል አለባቸው። "በፊት ራቁቴን ነበርኩ፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚያቆመኝ አንዳች ልብስ አልነበረኝም። ከእግዚአብሔር ብርሃንና ከፍርዱም ለማምለጥ አልቻልኩም ነበር። ነገር ግን ዛሬ እግዚአብሔር ይመስገን የእግዚአብሔርን ማዳን ለብሻለሁ። አዲሱን ሰው ለብሻለሁ።" አማኞች ፍፁም ከሚሸፍናቸው ልብስ በእግዚአብሔር ፊት እንዴት በሙሉ እንደተሸፈኑ ማየት ይቻላል። በእግዚአብሔር ፊት ፍፁም መሸፈናችን የሚያስደንቅ ነው።

የልብስ ሕግ መሸፈን ነው። ልብስ ሰውነትን ለመሸፈን የሚያገለግል ካልሆነ ክርስቲያን መልበስ የለበትም። ሰውነትን በመሸፈን ፈንታ ሰውነትን የሚገልጥ ልብስ መጠቀም የለብንም። ምክንያቱም ይህ ሰውነትን መሸፈን የሚለውን መመሪያ የሚቃረንና ለክርስቲያኖችም ተስማሚ ስላልሆነ ነው።

2. ለምፅ

በዘሊዋውያን መጽሐፍ ውስጥ በለምፅ ስለተበከሉ ልብሶች፤ ሰዎችና ቤቶች የሚናገር ክፍል አለ። ዛሬም በዘመናችን ብዙዎች በተለይም የሴት ልብሶች በለምፅ ተበክለዋል።

በዘሊኛውያን ምዕራፍ አሥራ ሦስት ውስጥ በለምፅ የተጠቃን ልብስ የምናስተካክልበት ሁለት ዓይነት የተለያዩ መንገዶች አሉ። ካሁኑ ይህን ልብስ ሲያይ ለምፁ እየሰፋ የሚሔድ ከሆነ ልብሱ እንዲቃጠል ያዛል ። ለምፁ የማይሰፋ ሆኖ ካገኘው ግን ለምፁ ያለበት ቦታ ተቆርጦ እንዲወጣ ያደርግና ሌላውን ክፍል እንዲቃጠብ ያደርጋል። ከዚህ በኋላ አሁንም ለምፁ የሚሰፋ ከሆነ ልብሱ እንዲቃጠብ ያደርጋል። ከዚህም ንፁህ ይሆናል ። ነገር ግን ለምፁ የሚሰፋ ከሆነ ልብሱ እንዲቃጠል ያዛል።

እግዚአብሔርን መጠየቅ

እንግዲህ ወድንሞችና እህቶች ይህን የማያውቁ ከሆነ ጥንቃቄ ሊያደርጉ ይገባቸዋል ። የምትለብሷቸው ልብሶች ለምፅ ያለባቸውና የሌለባቸው መሆኑን የሚያጠራጥሯቸው ከሆነ ማወቅ እንድትችሉ ወደ ጌታ አምጡአቸው ። መልበስ ትችሉ እንደሆነ እንዲያሳዩት ጠይቁት ። እንዲህ ዓይነቱን ጉዳይ እንደቀላል ነገር አትመልከቱት ። ምክንያቱም ለአማኞች በተለይም ለእህቶች የልብስ ጉዳይ በጣም ትልቅ ችግር ሆኗል ። ሌሎች ሰዎች የትኛው ለምፅ እንደሌለበት ስለልብሶቻቸው ሊነግሯቸው አይችሉም ። ስለሆነም ማወቅ እንደሚችሉ ራሳቸው ወደ ጌታ አምጧቸው።

አስተውሉ ለምፅ ያለበት ሰው መኖሪያው ከሰፈር በውጪ ይሆናል ። ለምፅ ያለበት ቤት ሲፈርስ፣ ለምፅ ያለበት ልብስ ደግሞ እንዲቃጠል ይደረጋል ። አንዳንድ ልብሶች አንዳንድ ለውጥ ከተደረገባቸው በኋላ ማለትም እጅጊያቸውን በማስረዘም ቅርፃቸውን በመለወጥ ወይም ቀለም በመንከር ለክርስቲያኖች አገልግሎት እንዲሠጡ ማድረግ ይቻላል ። አንዳንዶች ግን እንዲህ ዓይነት ለውጥ ቢደረግላቸውም በሽታቸው ላይለቅ ይችላሉ ። እንዲህ ዓይነት ልብሶች ጨርሰው መወገድ አለባቸው ። እንግዲህ አማኞች ልብሶቻቸውን በሙሉ አንድ በአንድ ወደጌታ እያመጡ ማሳየት አለባቸው ።

ወንድሞችና እህቶች በሚወጡበት ጊዜ እንደክርስቲያን ሊቆጠሩ ይችላሉ ። በክርስትናቸው ላይ ልብሳቸው ጥርጣሬ ላያመጣባቸው ይችላሉ። ነገር ግን በልብሶቻቸው ሰዎች ክርስቲያኖች ናቸው ወይም አይደሉም ብለው ይፈርዱባቸዋል ወይም ይመዝኑአቸዋል ። ስለሆነም ንፁህ የሆነ ሰው በለምፅ የተበከለ ልብስ አይልበስ። ለምፅህ እስክነፃና ኃጢአትህ ይቅር እስከተባለ ድረስ ዳግመኛ ለምፅ ያለበትን ልብስ አትልበስ ።

እንግዲህ አዳዲስ አማኞች ልብሶቻቸውን አንድ በአንድ በፀሎት በጌታ ፊት ያቅርቡ ። ሌሎች አማኞች ግን የትኛውን መልበስና የትኛውን መልበስ እንደሌለባቸው ሊነግሩአቸው አይገባም ። ስለልብሶቻቸው አትተቹአቸው ። በዚህ ፈንታ ግን እነርሱም ልብሶቻቸውን ወደ ጌታ እንዲያቀርቡ ጥሯቸው። በቀጥታ ጌታን የትኛው ልብስ ለአማኞች እንደሚሰማማና እንደማይሰማማ መጠየቅ ይችላሉ ። አንዳንድ ልብሶች ሙሉ በሙሉ የሚወገዱ ሲሆን አንዳንዶቹ ግን መጠነኛ ለውጥ ከተደረገባቸው በኋላ ሊለበሱ ይችላሉ ። ለአዳዲስ አማኞችም ምን ማድረግ እንዳለባቸው ከጌታ እንዴት መማር እንደሚችሉ እንርዳቸው። ከዚያም ራሳቸው የትኛው የኃጢአት ልብስ እንደሆነ መወሰን ይችላሉ ። ይህ በሚገባ መወገድ ያለበት ችግር ነው ።

3. የወንዶችና የሴቶች አለባበስ

" ሴት የወንድን ልብስ አትልበስ ወንድም የሴትን ልብስ አይልበስ ፤ ይህን የሚያደርግ በአምላካዊ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጣላ ነውና ። "(ዘሌ 22÷25) መጽሐፍ ቅዱስ ሴቶች የወንዶችን ፣ ወንዶች የሴቶችን ልብስ እንዳይለብሱ ይከለክላል። በአሁኑ ጊዜ ግን የሚታየው የወንዶችና የሴቶች አለባበስ ልዩነት የለውም። ስለሆነም ወንድሞችና እህቶች እንዲህ በመሰለ ሁኔታ ውስጥ እንዳይገቡ በጥንቃቄ ሊለብሱ ይገባል። እግዚአብሔር የወንዶችና የሴቶች አለባበስ ልዩነት እንዳለው ወንዶች የወንዶችን ፣ ሴቶች ደግሞ የሴቶችን ብቻ እንዲለብሱ የሰጠውን ትዕዛዝ መጠበቅ አለብን ። እነዚህን ሁለቱን ማቀላቀል ግን ጌታን አለማክበር ነው። የእግዚአብሔር ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እንዴት መልበስ እንዳለባቸው ማወቅ ይገባቸዋል። የወንዶችንና የሴቶችን አለባበስ ልዩነት መጠበቅ አለባቸው ።

4. የእህቶች ችግር

እንደሚታወቀው ወንድሞች አለባበስን በተመለከተ የሚገጥማቸው ችግር ከእህቶች ያነሰ ነው ።

ያማረ ልብስና የዋህትነት

" ለእናንተም ጠጉርን በመሸረብና ወርቅን በማንጠልጠል ወይም ልብስን በመጎናፀፍ በውጪ የሆነ ሽልማት አይሁንላችሁ፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋህና ዝግተኛ መንፈስ ያለውን የማይጠፋውን ልብስ ለብሶ የተሰወረ የልብ ሰው ይሁንላችሁ ። " (1ኛ ጴጥ 3÷3-4) ከዚህ ቀጥሎ ባለው ጥቅስ መጽሐፍ ቅዱስ ስለቅዱሣት ሴቶች ይናገራል። ብዙ ቦታ ላይ ስለቅዱሣን ወንዶች ተጠቅሶ እናገኛለን ።

እዚህ ስፍራ ላይ ግን ስለ ቅዱሣን ሴቶች ለይቶ ያስቀምጥልናል ። በቀድሞ ዘመን በእግዚአብሔር ተሰፋ ያደረጉ ቅዱሳን ሴቶች ለባሎቻቸው በመታዘዝ በየዋህና በዝግተኛ መንፈስ ራሳቸውን ይሸልሙ ነበር ።

ጴጥሮስ እዚህ ላይ የሚለው ሴቶች ዝግተኛ ሲሆኑ ፀጉራቸውን በመሸረብ፣ ውድ ጌጦችን በማድረግ፣ የክበሩ ልብሶችን በመልበስ ራሳቸውን እንደሸለሙ አድርጎ ቢ ጭርም የፀጉር ጌጦች፣ የክበሩ እንቁዎችና ልብሶች ከዝግተኝነት የበለጠ እንደማይጠቅሙና እንደማይረቡ ይናገራል ። እንዲህ ማለት ግን ሴቶች ስላለባቸው ግድየለሽ ይሁኑ ማለት ሳይሆን ስለውስጥ ነገራቸው የበለጠ ትኩረት መስጠት እንደሚያስፈልጋቸው ለመግለፅ በማስብ ነው ። ስለአለባቸው ግድየለሽ ከሆኑ እና ንፅህናዋን ካልጠበቀች የአኗኗሯ ሁኔታ ልቅና ዝርክርክ ይሆናል፤ ይህ ደግሞ ጉድለት ያለበት ባህርይን ያመጣል ።

" ፀጉርን መሸረብ" የሚለው የግሪኩ የመጀመሪያ ቃል ፀጉርን በተለያዩ መንገድ ማስጌጥ ማለት ነው ። በዘመናት ሁሉ ሴቶች ፀጉራቸውን በተለያዩ መንገድ ያስጌጣሉ። በዘመናት ሁሉ ሴቶች ፀጉራቸውን በተለያዩ መንገድ እንደሚሰሩ እናውቃለን። "ወርቅን በማንጠልጠል " የሚለው ቃል የሚያመለክተው ለማጌጥ ወርቅን ማንጠልጠል ማለት ነው። "ልብስ" ወይም " ልብስን መጎናፀፍ" የሚለው ቃል ደግሞ የሚያመለክተው ከልብስ ቀለምና ወቅታዊነት ጋር የሚያያዝበ ነገር ነው ። ጴጥሮስ እዚህ ላይ እህቶች ስለውጫዊ ሽልማት ሳይሆን የማይጠፋውን የውሀትና ዝግተኛ መንፈስ ሽልማትን እንዲመርጡ አበክሮ ያስገነዝባል ።

ያማረ ልብስ ለብሰው ቁጣቸው ግን እንደ እንስት አንበሳ ከሆነ እነዚህ ሁለት ባህርያት አብረው ሊሄዱ አይችሉም። ማለትም የተዋበ ልብስ የተጎናፀፈች ሴት የምትጮህና የምትቆጣ ከሆነ ልብሱና ባህርይዋ አብረው ሊሄዱ አይችሉም ማለት ነው ። ነገር ግን የዋህትና ዝግተኛ ከሆነች ድንቅ ልብስ እንደለበሰች ይቆጠራል ። ሌላው እግዚአብሔርን የምታገለግል እህት በአለባበስ ልትጠመድ አይገባም ። እኛ ክርስቲያኖች በምንለብሰው ልብስ ፈፅሞ ልንጠመድ አይገባም ።

ጥሩ አለባበስ ከትህትናና ከጠንቃቃነት ጋር ቢሆን ይመረጣል

" እንዲሁም ደግሞ ሴቶች በሚገባ ልብስ ከእፍረትና ራሳቸውን ከመግዛት ጋር ሰውነታቸውን ይሸልሙ፤ እግዚአብሔርን እንፈራለን ለሚሉት ሴቶች እንደሚገባ መልካም በማድረግ እንጂ በሹሩባና በወርቅ ወይም በፊንቄ ወይም ዋጋው እጅግ በከበረ ልብስ አይሸለሙ ። ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር " (1ኛ ጢሞ 2፥9-11)።

እግዚአብሔር ሴቶችን ከሚጠይቃቸው መሠረታዊ ቅድመ ሁኔታዎች መካከል እንደሚገባ የመሆንና የማፈር ስሜት እንዲኖራቸው ነው። የማፈር ስሜት ለሴቶች መልካም ነው ። ይህ በተፈጥሮአቸው ከእግዚአብሔር የተሠጣቸው ፀጋ ከብዙ ነገር ይጠብቃቸዋል ። እንግዲህ እግዚአብሔር ከሠጣቸው ከዚህ ዓይነቱ ፀጋ ውጪ አትሁኑ ። "ራስን መግዛት" የሚለው ቃል የልቅነት ተቃራኒ ነው ። በምትለብሱት ልብስ ራሳችሁን ግዙ እንጅ ነውረኛ ልብሶችን አትልበሱ ለማለት ነው ። ምናልባት "በሚገባ አለባበስ" የሚለው ምን ማለት እንደሆነ ላናውቅ እንችላለን ። ነገር ግን እያንዳንዱ እህት በምትኖርበት አካባቢ ያለውን ተገቢ የሚባለውን አለባበስ ታውቃለች ። ስለዚህ ክርስቲያን የሆንን ሁሉ በማያምኑ ሰዎች ዘንድ ነቀፌታን የሚያስከትሉ ትክክለኛ ያልሆኑ ቅጥ የለሽ አለባበሶችን ከመልበስ መቆጠብ ይገባናል ። የእኛ አለባበስ በምንም ዓይነት ከማያምኑ ሰዎች ያልተሻለ ሆኖ መገኘት የለበትም ። አሳፋሪ አለባበስ እንዳይኖረን ተገቢ አለባበሶችንና ራስን የመግዛትን ባህርይ ጠንቅቀን ማወቅ ያስፈልጋል ።

"ፀጉርን መሸረብ" የሚለው ቃል የሚያመለክተው በተለያዩ መልክ መጠቅለልን ያመለክታል። ከዛሬ ሁለት ሺ ዓመት በፊት የነበሩ ሴቶች እንዲህ ያደርጉ እንደነበር ታሪክ ይነግረናል። "ዋጋው የከበረ ልብስ" የሚለው ደግሞ የሚያመለክተው የልብሱን ክፍተኛ የሆነ ዋጋ ነው ። ሁለት ተመሳሳይ የሆኑና በዋጋ የተለያዩ ልብሶች ሊኖሩ ይችላሉ። አሰፋፋቸው አንድ ዓይነት የእቃዎቹ ዓይነት ግን ልዩነት ሊኖረው ይችላል። ሰዎች ብዙ ጊዜ ዋጋው የከበረ ልብስ መልበስ ስለሚወዱ ብዙ ገንዘብ ያወጣሉ። ነገር ግን ጥቅሙ አንድ እስከ ሆነ ድረስ ዋጋው በከበረ ልብስ ላይ ገንዘባችንን ማጥፋት የለብንም። እህቶች በተገቢ አለባበስ ማጌጥ በዝግተኝነት ሕይወት መኖር አለባቸው። እንደ ሐዋርያው ጴጥሮስና ጳውሎስ እኛም እህቶችን ከግዴለሽነት አለባበስ እንዲላቀቁ እንመክራለን። ዋጋቸው ውድ ወደ ሆኑ ልብሶች እንዳይሔዱና ከተገቢው የአለባበስ ስርዓት ውጭ እንዳይወጡ እናስገነዝባለን ። እህቶች በተመጣጣኝ ዋጋ የተለመደውን ዓይነት ልብስ በንፅህና መልበስ ቢችሉ እጅግ የተሻለ ነው። እኔ በግሌ አንዳንድ ሴቶች ለተዋበና ዋጋው ውድ ለሆነ ልብስ ብዙ ጊዜያቸውንና ገንዘባቸውን ሲያጠፋ ሌሎች ደግሞ በንፅህናና በሚገባ ስለ መልበሳቸው ትኩረት ያልሰጡ አይቻለሁ ። የሴቶች አለባበስ ባህሪያቸውን ስለሚወክልና ማንነታቸውን ስለሚገልጥ በጣም ትኩረት መስጠቱ ጠቃሚ ነው ።

5. የመንፈስ ቅዱስ ግህተም

"ሙሴም ከቅብዓቱ ዘይትና በመሠዊያው ላይ ካለው ከደሙ ወስዶ በአርንና በልብሱ ላይ በልጆቹና በልጆቹ ልብስ ላይ ረጨው አርንንና ልብሱንም ልጆቹንም የልጆቹንም ልብስ ቀደሰ።" (ዘሌዋ. 8÷30) ልብሶቻችን መቀደስ አለባቸው ። የቅባቱ ዘይት ምልክት የሆነው የመንፈስ ቅዱስ ግህተም በእነሱ ላይ ሊሆን ያስፈልጋል ። እኛ እንደተቀደስን ሁሉ አለባባሳችንም መቀደስ ያስፈልገዋል ። ሰውየውና ልብሱ በአንድ ላይ በቅባቱ ዘይት ተቀብተዋል፣ ተቀድሰዋልም ።

"እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው፤ እነርሱም ትውልዶቻቸውም በልብሳቸው ጫፍ ዘርፍ ያደርጉ ዘንድ በዘርፋም ሁሉ ላይ ሰማያዊ ፈትል ያደርጉ ዘንድ እዘዛቸው" (ዘተል15÷37-38)። ሰማያዊ ቀለም ሰማይን ያመለክታል። ይህም የመንግሥተ ሠማያትን ነገሮች ያስታውሰናል። የእማኞች አለባበስ የመንግሥተ ሠማያት መዳዘን ሊኖረው ይገባል። በግዴለሽነት ዓለምን አንምሰል ። እኛም ሆንን ልብሳችን በመቀደስ ሰማያዊ ዜጋ መሆናችንን እናሳይ ።

6. የግል ግንዛቤዎች የግል ነፃነት አለው

አለባበስን በተመለከተ ጥቂት የግል ግንዛቤዎቹን ለመግለፅ እወዳለሁ። እኔ በግሌ የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ ደስ የሚያሰኝበትን ልብስ ይልበሱ ብዬ አላምንም ። እህቶችም ስለውበታቸው ግዴለሽ ይሁኑ አልልም። ወንድሞችና እህቶች ተራና ርካሽ በሆነ ልብስ እንዲያጌጡም አልመክርም ። መጽሐፍ ቅዱስም እንዲህ ዓይነቱን ሀሳብ አይደግፍም። መጥምቁ የሐንስ የግመል ፀጉር ለብሶ መጣ፣ ጌታ ኢየሱስ ደግሞ በዘመኑ እጅግ ውብ የተባለውን የተልባ እግር ልብስ ለብሶ መጣ። ስለሆነም የክርስቲያን መሠረታዊ መመሪያ ክርስቲያን ደስ የሚያሰኘውን እንዲለብስ ነፃነት አለው ። የልብሱን ጥራትም ለመምረጥ ነፃነት አለው። ደስ የሚያሰኘውን የአሰፋፍ ዓይነት አሰፋፍ የመልበስ ነፃነት አለው ።

የሰዎችን ትኩረት የማይስብ ቢሆን ይመረጣል

ደስ የሚያሰኘንን የመልበስ ነፃነት ቢኖረንም ቅሉ በአለባበሳችን ላይ ትኩረት ልናደርግና ልንጠነቀቅ ይገባናል። ይህም አለባበሳችን የሰዎችን ትኩረት እንዳይስብ ለማድረግ ነው ። እንደዚህ ዓይነት ሁኔታዎች ከተከሰቱ የአለባበስ ችግር አለብን ማለት ነው ። መታየት ያለብን እኛ እንጂ ልብሳችን መሆን የለበትም። ለምሳሌ አባባዎችን በልዩ

ማስቀመጫ ባደርጋቸው ወዳጆች የሚመለከቱት የአበባውን ማስቀመጫ እንጂ አበባውን አይደለም። ይህም ማለት የአበባው ማስቀመጫ ችግር አለበት ማለት ነው። እንግዲህ አለባበሴ ሰዎች እኔን እንዲያውቁ መርዳት አለበት እንጂ የእኔን ቦታ ሊይዝ አይገባውም። ሰዎች ከሰውየው ይልቅ የለበሰውን ልብስ የሚመለከቱ ከሆነ አለባበሱ ችግር አለበት ማለት ነው።

የሚስማማውን መልበስ አለበት

ሌላው ልናስተውለው የሚገባው ነገር እያንዳንዱ ሰው እንደራሱ ማንነት የመልበስ መብት አለው ። ይህም እንዳለበት ደረጃ ወይንም ስልጣን ሊሆን ይችላል ። አንድ ሰው መልበስ ከሚጠበቅበት በጣም ያነሰ ወይም በጣም የተጋነነ አለባበስ ቢያደርግ የሌሎችን ሰዎች ትኩረት ይስባል። ይህ ደግሞ መወገድ ያለበት ነገር ነው። ስለዚህ እንደራሳችን ማንነት እንልበስ ። ይህንንም ብናደርግ ጌታን እናስከብራለን ።

አእምሮህን የማይዝ መሆን አለበት

ወንድሞችና እህቶች አእምሮአቸውን የሚይዝ ልብስ መልበስ የለባቸውም ። አንድ ሰው አንድን ልብስ ሲለብስ አእምሮው ስለዚህ ልብስ የሚያስብ ከሆነ በልብሱ ላይ ችግር አለበት ። እንዲህ ዓይነት ሰው የልብስ ረሐብተኛ ይሆናል ። ይህም ማለት ከራሱ ይልቅ ለልብሱ ትልቅ ስፍራ እንደሰጠው ያስረዳል ። ከዚህም የምንገነዘበው ቢኖር ሰውየው ልብሱን በመልበስ ፋንታ ልብሱ ሰውየውን እንደለበሰው ነው ። ይህም ዓይነት አለባበስ ደግሞ የሚያሳየው ልብስን ለማስተዋወቅ ነጋዴዎች ለአሻንጉሊት አንደሚጠቀሙት ዓይነት የግለሰቡን አሻንጉሊትነት ነው ።

ስለዚህ ጥሩ አለባበስ የሚባለው የራስንም ሆነ የሌሎችን ትኩረት የማይስብ ሲሆን ነው ። የክርስቲያን ልብስ የተለመደ ዓይነትና ከአኗኗር ጋር የሚስማማ ቢሆን ይመረጣል ።

እንደክርስቲያን መልበስን ቀላል ነገር አድርጋቸው እንዳትወስዱት፣ ምክንያቱም በዓለማውያን ዘንድ ያለንን የሕይወት ምስክርነት ያሳያልና ነው ።

ምዕራፍ ሦስት አንደበት

ንግግር ከልብ ይወጣል "... በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና" :: (ማቴ 12÷34) ይህን የተናገረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የሰዎች ንግግር የልባቸውን ሀሳብ ማለትም በልባቸው ውስጥ ያለውን ነገር ይገልጣል። የአንድ ሰው ድርጊት ሁል ጊዜ የሰውየውን ማንነት ላያሳይ ይችላል። አንደበቱ ግን ሁል ጊዜ የሰውየውን ማንነት ይገልጣል። ድርጊት በጥንቃቄ ሊከናወን ስለሚችል ሰዎችን የማሳሳት ባህርይ ይኖረዋል። ነገር ግን አንደበትን ፈፅሞ መቆጣጠር ስለማይቻል ማንነትን ይገልጣል። ስለዚህም ነው አንደበት በቀላሉ በሰዎች ልብ ውስጥ ያለውን ነገር የመግለፅ ባህርይ አለው የምንለው። እንግዲህ አፍ ሀሰትን ቢገልጥ ያ ነገር በልብ ውስጥ ያለ መሆኑን መረዳት ይቻላል። አንድ ሰው ዝምተኛ ከሆነ የልቡን ለማወቅ አስቸጋሪ ቢሆንም አንድ ጊዜ አፉን ከከፈተ በልቡ ያለው ይገለጣል። ከመናገሩ በፊት ማንነቱን መለየት ባይቻልም በሚናገርበት ጊዜ ግን ሌሎች ማንነቱንና በእግዚአብሔር ፊት ያለበትን ሁኔታ መለየት ይችላሉ።

እንግዲህ አንድ ጊዜ በጌታ ካመንን እንዴት መኖርና መናገር እንዳለብን ልንማር ይገባናል። አሮጌ ነገሮችና መንገዶች ሁሉ አልፈው አዲስ ጀምረናል።

እንዴት መናገር አለብን

የእግዚአብሔር ቃል እንዴት መናገር እንዳለብን በብዙ ቦታዎች ያስተምረናል። እነዚህንም አንድ በአንድ ከዚህ በመቀጠል እንመለከታለን።

1. ያለ ሐሰት መናገር

"...እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ፣ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፣ እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፣ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና።" (ዮሐ 8÷44)

በይጣን ነገሮችን ሲናገር ከራሱ ስለሚናገር ሐሰተኛ ነው። በአሁኑ ጊዜ በዓለማችን ላይ ከራሱ አልፎ እጅግ ብዙ ሰዎችን ሀሰተኛ ከማድረጉም የተነሳ የሐሰት አባት ለመሆን በቅቷል። ዛሬ እነዚህ ሀሰተኞች የእግዚአብሔርን ሥራ ለማበላሸት ሲጥሩ ፣ ያልሆነውን ሲያወሩና ለሰይጣን ታማኝነታቸውን ሲገልፁ ይታያሉ። እነዚህ ሐሰተኛ ሰዎች

ሐሰተኝነታቸውንና የሠይጣንን ሥራ በመስራት ላይ መሆናቸውን በሚገባ ያውቃሉ።

አንድ ሰው ጌታን እንደግል አዳኙ አድርጎ ከተቀበለና ደህንነትን ካገኘ በኋላ አንደበቱን በተመለከተ መሠረታዊ የሆኑ ትምህርቶችን መማር አለበት። አውቆም ይሁን ሳያውቅ በሚናገርበት ጊዜ መጠንቀቅና ማናቸውንም የሐሰት ንግግሮችን መቃወምና መተው አለበት። ትክክል ያልሆኑና ያልተረጋገጡ ነገሮችን ከመናገር መቆጣጠል አለበት። የሚናገራቸው ቃላት ከእውነታው ዝቅ ወይም ከፍ ማለት የለባቸውም። ማናቸውም አይነት ሐሰት ከእግዚአብሔር ልጆች መካከል መወገድ አለበት። ጥቂት ቅሪት ካለ እንኳ ሰይጣን የሚዋጋበት ስፍራ ያገኛል።

ሐሰት በጣም የሚስፋፋ ስለመሆኑ

አንድ ሰው ሐሰትን መቋቋም እንዳለበት ካልተማረ ሐሰትን የመናገር ዝንባሌ የሚያድርበት መሆኑን ላይረዳ ይችላል። ነገር ግን ብዙ ጊዜ ሐሰትን የሚቃወም ከሆነ ይህን ለማድረግ እንዴት ቀላል እንደሆነ ሊያውቅ ይችላል። የልቡ ሃሳብና ፍላጎት ለሐሰት ያለውን ዝንባሌ ሊያሳውቅ ይችላል። በዓለም ያለው ሐሰት ብቻ ሳይሆን በእኛም ውስጥ የሚኖረው ሐሰት እኛ ከምናስበው በላይ እንደሆነ የሚያስደንቅ ነው። ዳግም የተወለዱና የእግዚአብሔርን የልጅነት ስልጣን ያገኙ አማኞችም አልፎ አልፎ ሐሰት መናገር የማይቀር ከስተት መሆኑን ሲናገሩ መስማቱ እጅግ የሚያሳዝን ነገር ነው። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ልጆች መካከል ፀሐሰት መነገር እጅግ የሚያሳዝንና የሚያሳፍር ነው። የእግዚአብሔር ቃል ሐሰትን የሚናገሩ ሁሉ ከአባታቸው ከዲያብሎስ ናቸው፤ እርሱ የሐሰተኞች ሁሉ አባት ነውና በማለት በግልፅ ይናገራል። ታዲያ የእግዚአብሔር ልጆች ነን እያልን በውስጣችን የሌላ ዘር መገኘቱ እኛን ምን ያህል ከእግዚአብሔር ልጅነት እንደሚያርቀን አለመገንዘብ እጅግ ያሳዝናል። ስለሆነም አማኞች ሁሉ ፈጣን የእምነት ርምጃ ለመውሰድ እንጅ ሐሰትን ለማስወገድ ብዙ ጊዜ ማጥፋት የለባቸውም።

ሐሰት ማለት ምን ማለት ነው ?

ሁለት ምላሳ ያለው ሰው ሐሰተኛ ነው። ይህ ሰው በአንድ ወቅት አንድ ነገር በሌላ ወቅት ደግሞ ሌላ ነገር ይናገራል። መጀመሪያ "እም" የሚል አቋም የነበረው ሲሆን ከቆይታ በኋላ ደግሞ "አይደለም" በማለት ሲክድና አቋሙን ሲቀይር ይታያል። ማለትም ትክክል ነው በማለት ጀምሮ ስህተት ነው በማለት ይደመድማል። እዚህ ላይ ከችሎታ ማነስ የተነሳ የሚፈጠርን የሰውን ደካማ አስተሳሰብ በሚመለከት ጉዳይ ላይ ሳይሆን

በአንድ ጊዜ ሁለት ሀሳቦችን የሚናገሩ ሐሰተኛ ሰዎችን ንግግር በተመለከተ መሆኑ ግልፅ ሊሆን ይገባል።

ስለዚህ ሐሰት ማለት እውነታን ከራሳችን ፍላጎት አንፃር መናገር ማለትም ጭምር ነው። እኛን ደስ የሚያሰኘንን ክፍል ብቻ ከተናገርን በኋላ ሌላውን ክፍል ከእውነታ ውጭ ከተናገርን ሐሰት እየተናገርን ነው። ይህን በተመለከተ ስንት ጊዜ ሆን ብለን የአንድን ጉዳይ ግማሽ ክፍል ብቻ በመናገር በውሸት ይብቀናል። የእኛ ራስ ወዳድነት በጣም ጠቃሚ የሆነውን የአንድን ነገር ጉዳይ እንድንደብቅ አድርጎናል። ለማንወዳቸው ሰዎች የማይጠቅማቸውን ወይም የሚነዳቸውን እንነግራቸዋልን። ይህም ሐሰት ነው። ብዙ ሰዎች ሲናገሩ ደስ ያሰኘናል ወይም አያሰኘኝም በሚለው መሠረት ላይ እንጂ እውነት ነው ወይ በሚለው መሠረት አይደለም። ከፍፁም እውነታዎች ይልቅ ስሜታቸው የሚነዳቸውን ይናገራሉ። ስለሆነም አንደበታቸውን ደስ በሚያሰኛቸው ነገር ላይ ያስተካክላሉ። የዚህ ዓይነት እንደበት መሠረቱ የግል ምርጫ ወይም ስሜት እንጂ እውነታ አይደለም። እነዚህም ከሐሰተኞች ጎራ ይመደባሉ። እውነትን አለመናገር ኃጢአት ነው። እውነት ያልሆነን ነገር ሆን ብሎ በፈቃድ መናገር ደግሞ ኃጢአት ነው። ይህን እግዚአብሔር በግልፅ ይቃወማል። ስለሆነም ማወቅ ያስፈልጋቸዋል። እነኚህ ሰዎች ከተናገሩ እውነቱን መናገር አለባቸው፤ አለዚያ ግን ፀጥ ቢሉ ይሻላል።

ይህ ቢፈፀም ኖሮ በማለት ያልተፈፀመን ነገር እንደተፈፀመ አድርጎ እንደ ምኞቱ መናገርም ሀሰተኛነት ነው። እንግዲህ ንግግራችን በእውነት እንጂ ከእኛ ፍላጎት እንዳይሆን ስሜታችንን መግዛት ይኖርብናል ። ብዙ ጊዜ የምንናገራቸው ቃላት የራሳችንን ሀሳብ ወይም ምኞት እንጂ እውነታን አይወክሉም። ሰዎች ስለሌሎች ክፋ ነገር ሲናገሩ የምንረዳው ያ ክፋ ነገር በእውነት ተፈፅሞ ሳይሆን እንዲፈፀም ያላቸውን ፍላጎት ነው። ይህን ክፋ ነገር የሚናገር ሰው በጌታ የሆኑ ወንድሞቹንና እህቶቹን ውድቀት የሚናፍቅ ነው። ስቃያቸውም ስለሚያስደስተው የውድቀቱን ቋንቋ ይናገራል። የእርሱ ንግግር የውስጥ ምኞቱን ወይም ፍላጎቱን ይገልጥበታል። ከምኞቱም የተነሳ በትክክል ያልተፈፀመውን እንደተፈፀመ ያልሆነውን እንደሆነ አድርጎ ይናገራል።

የራስን ሐሳብ መጨመር ሀሰተኛነት ነው። ለምንድን ነው ብዙ ጊዜ ሀሳቦች ካንድ ሰው ወደ ሌላ ሰው ሲተላለፉ ፍፁም ተዛብተው ወይም ተለውጠው የሚተላለፉት? ምክንያቱ ግልፅ ነው። እያንዳንዱ ሰው በዚህ ጉዳይ ላይ እውነታውን ለማወቅ በመፈለግ ፋንታ የራሱን አስተያየት ጨምሮ ስለሚያስተላልፍ ነው። ይህም እንደ ሐሰት ይቆጠራል። ስለሆነም አማኞች የሚያስፈልጋቸው በእውነታው መሠረት መናገር እንጅ ከራሳቸው የሆነን አመለካከት በመጨመር መደባለቅ የለባቸውም። ከሆነ ደግሞ እውነታውንና የራሳቸውን አመለካከት ለይተው ማመልከት

ይገባቸዋል። ስለ አንድ ሰው የምታስበውና የዚያ ሰው እውነተኛ ማንነት ሁለቱ የተለያዩ ስለሆኑ አንተ ለማለት የምትችለው ነገር ቢኖር እውነታው ይህ ቢሆንም ቅሉ እኔ ግን እንዲህ አስባለሁ ማለት ነው። ነገር ግን ይህን በመለየት ፋንታ በማደባለቅ ለአንተ ሃሳብና ምኞት ቅድሚያ ከሰጠኸው እውነታው ወደ ሀሰትነት ይለወጣል።

ሌላው በቤተክርስቲያን እየተሰፋፋ ያለው ሐሰት ደግሞ የተጋነነ ንግግር ነው። ትክክል ያልሆኑ ቁጥሮችንና ትክክል ያልሆኑ ቃላትን መጠቀም በጣም ቀላል እየሆነና እየተለመደ መጥቷል። ብዙ ሰዎች እውነታውን አጉልቶ ለማሳየት ሲሉ ተገቢ ያልሆኑ ቃላትን በመጠቀም ያጋንኑታል ይህም በእውነታው መሠረት አይደለምና ውሸት ነው።

የአንድ ወንድም ወይም እህት የልብ ሁኔታ ለማወቅ ከፈለግህ አንድ ነገር ንገራቸውና እውነታው በትክክል መተላለፉን ጠይቅ በዚህም የዚያችን እህት ወይም ወንድም የልብ ሁኔታ በእግዚአብሔር ፊት እንዴት እንደሆነ ወዲያውኑ ለማወቅ ትችላለህ። እንግዲህ ያ ሰው እግዚአብሔርን የሚፈራ ከሆነ በግዴለሽነት አይናገርም። የአንደበትን ችግር ስለሚያውቅ ቃሉ በትክክል እንዲተላለፍ ጥንቃቄ ያደርጋል። ነገር ግን ግዴለሽ ሰው ከሆነ በዚያ ላይ ብዙ የራሱን ቃላት ይጨምርበታል። ከተነገረውና መነገር ካለበት እውነታ ይቀንሳል። ይህም ሰው የማይታመን ግዴለሽ ነው።

የማይዋሽ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ለማገልገል ብቁ ነው። በአነጋገሩ እውነተኛ የሆነ ሰው ብቻ ነው መፅሐፍ ቅዱስን ሲረዳ የሚችል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ፍፁም እውነት ነውና የእግዚአብሔር ቃል ነጥቦችና ርዕሶች ሁሉ ፍፁም እውነት ናቸው። እንግዲህ እኛ ግዴለሾች ከሆን ብዙ ነጥቦችና ርዕሶችን እንስታለን።

ቁጥር ማሳደግም ሐሰተኛነት ነው። ብዙ ሰዎች ይህን ሲፈፅሙ ይታያሉ። የአንድን ነገር ቁጥር ያሳድጉታል። ለምሳሌ በሻንጋይ የሚገኙ የቤተክርስቲያን ሀንፃዎች ከአምስት ሺህ ሰዎች በላይ መያዝ አይችሉም። ነገር ግን ብዙ ሰዎች በአንዳንድ የመነቃቂያ ስብሰባዎች ላይ ከአስር እስከ ሃያ ሺህ ሠው እንደተገኙ አድርገው ያወራሉ። እንግዲህ ይህ ዓይነቱ የቁጥር ማጋነን የሚመጣው ከራሳቸው ከክርስቲያኖች ነው ። እንዲህ ዓይነቱ ማጋነን ያለጥርጥር ሐሰተኛነት ነው።

እንዲሁም የሌሎችን ውድቀት ከፍ አድርገን የራሳችንን ዝቅ እናደርጋለን። ይህም ሐሰተኛነት ነው።

የፀና ዲሲፕሊን ያስፈልጋል ፀ

ሰዎች ከዳኑ በኋላ ፍፁም ታማኝ መሆን አለባቸው። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፅኑ ዲሲፕሊን ከተማሩ ምናልባት ከአምስት ዓመታት በኋላ ታማኞች ሊሆኑ ይችላሉ። ማለትም ታማኝ ተብለው ሊጠሩበት ከሚችሉት ደረጃ ሊደርሡ ይችላሉ። አንድ ሰው ማናቸውንም ሐሰትና ትክክል ያልሆኑ ቃላትን ለዓመታት ደከመኝ ሳይል ካልተቋቋማቸው ታማኝ ሰው ሊሆን አይችልም። አንድ ሰው ይህን ዲሲፕሊን ችላ ካለ ታማኝ ሰው ለመሆን መጠበቅ የለበትም። ውሸትን ማውራትና ትክክለኛ የሆነን ነገር በትክክል አለመናገር በክርስቲያኖች መካከል የተለመደ ነገር ሆኗል። በዓለም ያሉ ሰዎች ሰይጣንን ስለሚከተሉ ሁሉም እንዴት ሐሰትን እንደሚናገሩ ያውቃሉ። በመካከላቸው ያለ ጥበበኛ ይሁን ሞኝ ሰው እንዴት ሐሰት እንደሚናገር ያውቃል። አንዳንዶቹ በግዴለሽነት ሲናገሩ ሌሎች ደግሞ በጥንቃቄ በእግዚአብሔር ፊት ስንኖር ጠንቃቄና እንዲህ ዓይነት የሐሰት መንፈስም ሊያጋጥመን መራቅ ያስፈልገናል።

እንግዲህ አማኞች ታማኝነት ወይም ጠንቃቄነት እንዴት አስፈላጊ እንደሆነ ማወቅ አለባቸው። ሐሰት ከእኛ ጋር የሚሄድ ክርስቲያኖዊ ባህርይ አይደለም። ከፍጥረታችን ታማኞች አይደለንም። ከልጅነታችንም ጀምሮ እንዴት ሐሰትን እንደምንናገር እናውቃለን። እውነቱን እንዳለ ከመናገር ይልቅ በራሳችን ፍላጎት መናገሩንም እንወዳለን። ስለዚህ ሀሳብን ልጆች "ሀ.ሁ.ን" እንደሚቆጥሩ እኛ እውነት መናገርን ከዚሁ መጀመር አለብን። ካልሆነ ግን በግዴለሽነት የምናደርገው ነገር ሐሰት እንድናወራ ወይም በትክክል እንዳንናገር ሊያደርገን ይችላል።

ብዙ ሰዎች ማውራትን እንደቀላል ነገር ይቆጥሩታል። እኔ ግን ማውራት ድቅድቅ ጨለማ እና ፍፁም ኃጢአት እንደሆነ አስባለሁ። አንድ አዲስ አማኝ በንግግሩ ውስጥ ይህ በሽታ ካለበት ሁለት ችግሮች ይከሰታሉ።

1. በቤተክርስቲያን መንፈሳዊ ሞት ይከሠታል። ይህም ክርስቲያኖችን አንድ ለማድረግ የሚያስችልና አንድነታቸውም እንዳይጠበቅ የሚያደርግ ነው። ያደርጋል።
2. እንደዚህ ዓይነቱን ሰው እግዚአብሔር መርጦ የቃሉ አገልጋይ ለማድረግ አይችልም። አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ለማስተማር ወይም ለመስበክ ቢችልም እውነተኛ የቃሉ አገልጋይ ለመሆን ግን ብቁ አይደለም። የእግዚአብሔር ቃል አገልጋይ ለመሆን ሰውየው በንግግሩ ታማኝ መሆኑን ይጠይቃል።

ሰለዚህ በእግዚአብሔር ፊት ስለአንደበት ተማር። በትክክል ተናገር። ሁሉንም ሐሰት አስወግድ። በምርጫህ ወይም በራስህ ሃሳብ መሠረት አትናገር። በፍፁም ሐሰትን ተቃወም። ንግግር በተፈጥሮ ተጨባጭ እንጅ ሰውር ስላልሆነ በእውነታው መሰረት መከናወን አለበት።

2. ከንቱ ቃል አለመናገር

"መልካም ሰው ክልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገር ያወጣል። ክፋ ሰውም ከክፋ መዝገብ ክፋ ነገርን ያወጣል። እኔ እላችኋለሁ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል። ከቃልህ የተነሳ ትፀድቃለህና ከቃልህም የተነሳ ትኮነናለህ።" (ማቴ 12÷35- 37)።

ከቁጥር 35- 37 ያለው ጥቅስ ቁጥር 33 ላይ ካለው ጥቅስ ጋር የተያያዘ ነው። "ዛፍ ከፍሬዋ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም ፍሬዋንም መልካም አድርጉ። ወይም ዛፍዋንም ክፋ ፍሬዋንም ክፋ አድርጉ።" (ማቴ 12÷33)። እዚህ ላይ ፍሬ የሚለው ከድርጊት ይልቅ ቃልን እንደሚያመለክት በቀላሉ መረዳት እንችላለን። አንድ ሰው መልካም ቃልን የሚናገር ከሆነ ሰውየውም መልካም ነው። ሰውየው ግን ክፋ ከሆነ ቃሉም ክፋ እንደሚሆን ጥርጥር የለውም። የአንድን ሰው ቃላት በመስማት ምን ዓይነት ሰው እንደሆነ ማወቅ ትችላላችሁ። አንድ ሰው ከጥዋት እስከማታ ሰዎችን የሚተችና የሚያማ፥ የሚያፈርሱና የሚያንቋሽሹ ቃላትን የሚጠቀም ከሆነ ንግግሩ በክፋ ፍሬ እርሱ ደግሞ በክፋ ዛፍ እንደሚመሰል ግልፅ ነው።

አንዳንድ ወንድሞች ወይም እህቶች ብዙ ጊዜ የተዛባ ነገራቸውን ለማስተካከል ሲሉ በተደጋጋሚ አስቸጋሪ ቃላትን ቢናገሩ የሚያረከስ የሐሚት ቃልን በከንቱ ከመናገር በስተቀር ጥቅም እያገኙም ። አማኞች ቃላቸው ፍሬያቸው እንደሆነ ሊያውቁ ይገባል ። ልቡ የተቀደሰ ሰው ንፁህ ነገር ይናገራል። ልቡ በፍቅር የተሞላ ሰው የጥላቻ ቃላትን አይናገርም። ዛፍ በፍሬው ይታወቃልና ።

ሁሉም እውነታዎች መነገር የለባቸውም። አንዳንድ ቃላት እውነት ቢሆኑም እንኳ አስፈላጊ ካልሆኑ አንናገራቸውም። እዚህ ላይ ጥያቄው ቃላቱ ትክክል ናቸው ወይንስ አይደሉም ሳይሆን ልናገራቸው የሚገቡ ናቸው ወይ የሚል ነው። እነዚህ ቃላት እውነት ሊሆኑ ይችላሉ ነገር ግን ሲነገሩ ከንቱ ሊሆኑ ይችላሉ። የምንናገረው ሁሉ በእውነት ላይ የቲመሠረተ መሆን አለበት። ሁሉም እውነታዎች ከንቱ ቃላትን የሚጨምሩ ከሆነ መነገር የለባቸውም።

ከንቱ ቃላት አንድ ጊዜ ከተነገሩ ተደጋግመው ይነገራሉ። እኔ እላችኋለሁ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል። አንድ ሰው ዛሬ ሳይጠነቀቅ ለሚናገረው ለእያንዳንዱ ከንቱ ቃል በፍርድ ጊዜ ይጠየቅበታል። በእነዚህ በሚናገራቸው ቃላት ሰው ይፀድቃል ወይም ይኮነናል። የእግዚአብሔር ልጆች ትክክል ያልሆኑ ቃላትን በመቃወምና ትክክለኛውን በመናገር እግዚአብሔርን መፍራት አለባቸው። ለሌሎችም ሆነ ለእኔ የማይጠቅመኝና ግንኙነት የሌላቸውን ነገሮች መናገር የለብኝም።

ስርዓት የሌለው ሰው አንደበቱን የሚቆጣጠር ሰው አይደለም። ስለዚህ አንድን ሰው ከአንደበቱ የተነሳ ስርዓት ያለው ወይም የጎደለው መሆኑን ማወቅ ይቻላል። በእግዚአብሔር ቤት በስርዓት የሚኖር ሰው የተስተካከለ አንደበት ይኖረዋል። በግዴለሽነት የሚናገርን ሰው እግዚአብሔር ብዙም ስለማይጠቀምበት ይህ ሰው ፍርድ ይጠብቃል። አማኞች ይህን በሚገባ ማወቅ አለባቸው። የማያንፁና የረከቡ ቃላትን የሚጠቀም ሰው ራሱ ያልነፃ እንደመሆኑ ሁሉ የማይታመን ነገርን የሚናገርም ሰው እንዲሁ የማይታመን ነው። ሰውን አንደበቱ ይገልጠዋል። ዛፍ በፍሬው እንደሚታወቀው ሁሉ ሰውም በአንደበቱ ይታወቃል።

ዛሬ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያለው ዋነኛ ውድቀት የመጣው በቤተክርስቲያን ውስጥ ከሞላው ሐሰትና ከንቱ ቃላት የተነሳ ነው። ይህን ዓይነቱን ኃጢአት ላለማድረግ የሚጠነቀቁና ድርጊቱንም የሚጠሉ የእግዚአብሔር ልጆች በጣም ጥቂት መሆናቸው አስደንጋጭ ነገር ነው።

3. ከፋ ቃል አለመናገር

"ከፋን በከፋ ፋንተ ወይም ስድብን በስድብ ፋንታ አትመልሱ በዚህ ፋንታ ባርኩ እንጂ፣ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና። ሕይወትን ሊወድ መልካሞችንም ቀኖች ሊያይ የሚፈልግ ሰው መላሱን ከከፋ ከንፈሮቹንም ተንኮልን ከመናገር ይከልከል ፤ ከከፋ ፈቀቅ ይበል መልካምንም ያድርግ፣ ሰላምን ይሻ፣ ይከተለውም። የጌታ አይኖች ወደ ፃድቃን ናቸውና ጆሮዎቹም ለፀሎታቸው ተከፍተዋል። የጌታ ፊት ግን ከፋ ነገርን በሚያደርጉ ላይ ነው" 1ኛ ጴጥ 3፡9-12።

ከክርስቲያኖች አፍ ሊወጣ የማይገባ ነገር ቢኖር ከንቱ ቃል ነው። ከንቱ ቃላት የሚባሉትም የስድብና የመርገም ቃላት ናቸው። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ከፋን በከፋ፣ ስድብን በስድብ አይመልስም።

የበረከትን ቃል ተናገር

የማያምኑ ሰዎች ብዙውን ጊዜ መከራከርን ከመውደዳቸው የተነሳ ከንቱ ቃላትን በሚናገሩበት ጊዜ ክርስቲያኖችም ያንኑ ቃል ይጠቀማሉ። በኋላኛው ዘመን ጌታ ሊጠይቀን ማን ቀድሞ ተናገረው በማለት ሳይሆን አንተም ከንቱ ቃልን ተናግረህል ወይ ብሎ ነው። አስተውል ክፉን በክፉ ወይም ስድብን በስድብ በመመለስ ፋንታ በረከትን ተናገር።

ራስን መግዛት

በእግዚአብሔር ፊት እንደበቱን ሊቆጣጠር የሚችል እንደበቱን መግዛት የቻለ ሰው ብቻ ነው። ቁጣውን የማይቆጣጠር ከሆነ ግን በርካታ ከንቱ ቃላትንና ስድብን ከአፋ ሊያወጣ ይችላል። ይህም ድርጊት ሰውን ከእግዚአብሔር በረከት የሚለየው ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ፀጋም ያጎድለዋል።

4. ብዙ አለመናገር

የእግዚአብሔር ቃል በያዕቆብ ምዕራፍ ሶስት የሚናገረው ስለአንደበት ነው። ከዚህ ክፍል ውሥጥ ጥቂት ጥቅሞችን ወሥደን እንመለከታለን።

ብዙዎች አስተማሪዎች አይሁኑ

" ወንድሞቼ ሆይ ከእናንተ ብዙዎች አስተማሪዎች አይሁኑ ..." (ያዕቆ 3÷1) ይህም "ብዙዎች አስተማሪዎች አትሁኑ "ወይም "አስተማሪዎች አትሁኑ " ተብሎ ሊተረጎም ይችላል። ለምንድን ነው መፅሐፍ ቅዱስ አትሁኑ የሚለው? መልሱን ራሱ የእግዚአብሔር ቃል " የባሰውን ፍርድ እንድንቀበል ታውቃላችሁና " በማለት ከባለ ፍርድ ለመዳን እንደሆነ ይናገራል። የሚናገሯቸውን ቃላት እንዴት መቆጣጠር እንዳለባቸው የማያውቁ ሰዎች አስተማሪ ለመሆን ባላቸው ጉጉት በቀላሉ ይገለጣሉ። በሔዱበት ሁሉ ያሥተምራሉ፣ ባሉበት ሁሉ ይናገራሉ፣ በማናቸውም ሁኔታ ውሥጥ ሌሎችን ለማስተማር ይችላሉ። ያለምንም ዋጋ በነፃ ያሥተምራሉ። አስተማሪዎች መሆን ይፀዳሉ። አማካሪዎች ለመሆንም ይፈልጋሉ። በሚዘሩበት ሁሉ ወሬኞች ናቸው። አሁን በዚህ ውስጥ ክርስቲያን ሐሰትና ከንቱ ወይም ክፉ ቃል መናገር የሌለበት ብቻ ሳይሆን ብዙ መናገርም እንደሌለበት አስተዋልህ ? ምንም ይናገር ምን ብዙ መናገር ተገቢ ካለመሆኑ የተነሳ ከእግዚአብሔር በረከትም ያጎድለዋል።

ራስን የመግዛት ምልክት

"ሁላችን በብዙ ነገር እንሰናከላለንና በቃል የማይሰናከል ማንም ቢኖር እርሱ ስጋውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል ፍፁም ሰው ነው።" (ያዕቆቅ 3÷2) አንድ ሰው ራሱን መግዛት አለመግዛቱ የሚታወቀው የሚናገረውን ቃል መግታት በመቻልና ባለመቻሉ ነው። ራስን የመግዛት የመንፈስ ፍሬ በአንድ ሰው ላይ መኖሩን ለማረጋገጥ ያ ሰው የሚናገረውን ቃላት እንዴት እንደሚቆጣጠር መመልከት ብቻ ይበቃል። ራስን መግዛት እንዴት እንደሆነ አወቃችሁ? ብዙ ጊዜ ወንድሞችና እህቶች ስለአንድ ጉዳይ የተሳሳተ አስተሳሰብ አላቸው። ራስን መግዛት የመንፈስ ፍሬ ነው ሲባል በአማካኝ ደረጃ ወይንም ግማሽ መንገድ ብቻ እንደሆነ አድርገው ያስባሉ። እዚህ ላይ ግን ራስን መግዛት ማለት ሙሉ በሙሉ ራስን መግዛት ማለት ነው። በሌላ አባባል ራስን መግዛት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው። የዚህ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ምልክት ምንድን ነው? ሐዋርያው ያዕቆብ ሰው አንደበቱን መግታት ከቻለ መላ ሰውነቱን ሊገታ ይችላል በማለት ይነግረናል። እንዲህ ዓይነት ሰው ራሱን ይገዛል። ልቅ አንደበት ሕይወትን ያሳጣል። ሳያስብ የሚናገር ሰው ወደ ግዴለሽ ሕይወት ያመራል። ብዙ መናገር የአንድን ሰው ነገር ያበላሻል። ስለዚህ አማኞች ሁሉ ቃላታቸውን ማረም ይገባቸዋል።

እግዚአብሔር በምህረቱ እንዲሠራብህ ትፈልጋለህን? እንግዲያውስ ምስጢሩን ልንገርህ። በቃላትህ የሚሰራ ከሆነ በአንተም ለመሥራት መንገድ ያገኛል። ብዙ ሰዎች ቃላቸው የማንነታቸው ማዕከል ነው። ቃላታቸው እንደ ጀርባ አጥንታቸው ያገለግላቸዋል። ቃሉ የታረመ ሰው ራሱ የታረመ ነው። የአንድ ሰው ቃል ያልታረመ ከሆነ ሰውየው ሳይለወጥ ይቀራል። አንድ ሰው ራሱን ይገዛል ብሎ ለመወሰን ውጫዊ ነገሩን ማየት አያስፈልግም። ምክንያቱም ውጫዊ ነገር ያሳስታልና። ነገር ግን ሰውየውን ለማወቅ ከፈለግህ ከግማሽ ሰዓት ወይም ከዚያ በላይ ተነጋገር። በዚያም ሰውየውን ማወቅ ትችላለህ። ሲናገር ሰውየውን ታውቀዋለህ። ሰዎችን ከአንደበታቸው የተሻለ የሚገልጣቸው ነገር የለምና።

የአንደበት ቃላት ተፅእኖ

ሐዋርያው ያዕቆብ በመልእክቱ በምዕራፍ ሶስት ቁጥር ሶስት ላይ አንደበት ከፈረሰች ልጓም፤ ቁጥር አራት ላይ ደግሞ ከመርከቦች መቅዘፊያ እና ቁጥር አምስት ላይ ደግሞ ከትንሽ እሳት ጋር ያነጻፅረዋል። አንደበት እንደልጓም? እንደመቅዘፊያ ወይም እንደ እሳት ትንሽ ቢሆንም ቃላት ተፅእኖ ሊያደርግ ይችላል ። ይህንንም ሁሉ ቁጥር

ሰድስት የበለጠ ያብራራዋል። "አንደበትም እሳት ነው። አንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኗል። ሥጋን ሁሉ ያሳድፋልና የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል በጋሃንም ይቃጥላል።" (ያዕቆቅ 3፥6)። በእርግጥም አንደበት የአመፅ ዓለም ነው። የክርስቲያኖች አንደበት በተለየ ሁኔታ ካልተስተካከለ የገሃንምን እሳት ያቀጣጥላል፣ ሞትንም በየሰፍራው ይዘራል።

ይህ እንዴት ከባድ ነው "… የፍጥረትንም እሩጫ ያቃጥላል" ሕይወት ሩጫ ነው። አንደበትም ይህን ሩጫ የሚያቃጥል እሳት ነው። ብዙ የሥጋ ሥራዎች ይፈነዳሉ። የሰዎች አመል፣ የሰዎች ቁጣ፣ የሰዎች ስጋ በአንደበት የሚጫር እሳት ነው። በገሃንምም የሚቃጠል ነው የእግዚአብሔር ልጆች በተናገሩት ቃል ምክንያት ስንት ጊዜ ብዙ ነገሮች በእሳት ተያይዘዋል? በእርግጥም አንደበት የአመፅ ዓለም፣ የገሀንምም እሳት ነው።

ስለዚህ ጥቂት ማውራት እንማር "በቃል ብዛት ኃጢአት ሳይኖር አይቀርም፣ ከንፈሩን የሚገታ ግን አስተዋይ ነው።" (ምሳ 10 ፥19) ጠቢቡ ሰሎሞን በመፅሐፈ ምሳሌ ውስጥ ብዙ ከመናገር እንድንቆጠብ ይመክረናል። ቃልን የሚያባክኑ ሰነፎች ብቻ ናቸው። የታረመ ሰው ግን ፅኑና በቃልም ቁጥብ ነው።

ክፉ አንደበት

በያዕቆብ መልእክት ቁጥር ሰባት ላይ የፍጥረት ወገን ሁሉ በሰው እንደተገራ ይነግረናል። ቁጥር ስምንት ላይ ግን "… አንደበትን ሊገራ ማንም ሰው አይችልም፣ የሚገድል መርዝ የሞላበት ወላዋይ ክፋት ነው ይለናል። ብዙ ክፋቶች ሊገሩ ይችላሉ። የአንደበትን ክፋት ግን ማንም ሰው ሊገራው አይችልም። አንደበትን ልት ማድረግ ምን ያህል የሞኝ ነት ተግባር እንደሆነ አስተውሉ።

ሁለት ዓይነት ውኃ

የሚከተለው ግልፅ እና ቀላል ነው። በአንድ ምላስ እግዚአብሔርን ለማመስገንና በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረውን ሰው ለመርገም አንደበትን ልትጠቀምበት አይገባም። በአንድ በኩል እየባረከህ በሌላ በኩል እንዴት ልትረግም ትችላለህ? አንድ ምንጭ ሁለት አይነት ውኃ ሊሰጥ አይችልም። የፍሬው ዓይነት ዛፍን እንደሚገልፅ ሁሉ የውኃውም ተፈጥሮ ምንጩን ይገልጻል። እንግዲህ እግዚአብሔር

የሚጠቀምበት ሰው ጣፋጭ ውኃ ብቻ ይሰጣል። መርገምና መራርነት በውስጡ የሉም።

እግዚአብሔር ነፃ ያወጣኝ አዲስ ምንጭ በእኔ ውስጥ ለማፍለቅ ሲሆን አዲስ ዛፍም በውስጤ ተክሏል። የተተክለው የበለስ ዛፍ ከሆነ የወይራን ፍሬ ሊሰጥ አይችልም። ወይንም ከሆነ የበለስ ፍሬ አይሰጥም። እግዚአብሔር በውስጤ አዲስ ሕይወት እስካስቀመጠ ድረስ ከእኔ የሚጠበቀውና መውጣት ያለበት ጣፋጭ ውኃ ነው።

መስማት

አንደበትን በተመለከተ ትኩረት ልንሰጠው የሚገባ ለመናገር ብቻ ሳይሆን ለመስማትም ጭምር ነው።

1. ደስ የማያሰኙና ትድስና የሌላቸው የሚያረክሱ ወሬዎች

እዚህ ላይ ግልፅ ላደርግላችሁ የምፈልገው ነገር አለ። ይህም ወንድሞችና እህቶች እንዴትና ምን መስማት እንዳለባቸው ካወቁ ቢተክርስቲያን ብዙ ያልተጣሩ ወሬዎችን ማስወገድ ትችላላች። በቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ አግባብነት የሌላቸውና ትክክል ያልሆኑ ወሬዎች የሚሰሙት ብዙ ሰዎች እነዚህን ወሬዎች መስማት ስለሚፈልጉ ነው። እነዚህን ወሬዎች ለመስማት ፍላጎት ካለ እነዚህን ወሬዎች የሚያቀብሉ ምንጮች እንደሚኖሩ ግድ ነው። ለምንድን ነው ብዙ ሰዎች የሚያፈርስ ትችት፣ የከፋ የስም ማጥፋት፣ ሁለት ምላስ፣ የረከሱ ቃላት፣ ሐሰት እና የራስ ወዳድነት ቃላትን የሚናገሩት እነዚህ ነገሮች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚነገሩት ብዙ ሰዎች እነዚህን ወሬዎች ለመስማት ፈቃደኞች ስለሆኑ ነው። የሰው ልብ እነዚህን ወሬዎች ለመስማት እንዴት ዓይነት ከዳተኛና ጠማማ እንደሆነ አስተዋላችሁ?

እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆች ምን መናገር እንዳለባቸውና እንደሌለባቸው ካወቁ፣ እንደዚሁም ሁሉ ምን መስማት እንዳለባቸውና ምን መስማት እንደሌለባቸው ሊያውቁ ይገባል። ምክንያቱም የምትሠማው ነገር ሊወስድህ ይችላልና ነው። በምትሰማው ነገር ምን ዓይነት ሰው እንደሆንህ ለማወቅ ይቻላል።

አማኞች ምን መስማት እንዳለባቸው መማር ይገባቸዋል ። አንድ ሰው ጥልና ሁከትን የሚያስነሳ ዘርን ቢዘራና ትክክለኛ ያልሆኑ ቃላትን ቢጠቀም አንተ ልታደርግ የሚገባህ ነገር ቢኖር ይህን ፈተና ለመቋቋም መሞከር ብቻ ሳይሆን ይህን ሁከት የሚዘራውን ሰው ስለመስማት እምቢ የማለት አቋም መያዝ ነው። ይህን በማድረግ ብዙ

ኃጢአት የሆኑ ተግባራት እንዲቆሙና ሌሎች ወንድሞችና እህቶችም መቋቋም እንዲችሉ ለመርዳት ይቻላል። በአሁኑ ጊዜ ግን ያለው መሻት ጥሩ ያልሆኑ ቃላትን የመስማት ፍላጎት ነው። ስለሆነም ትክክል ያልሆኑ ቃላት እየጨመሩና እየበዙ ቢሄዱ ወይም እነዚህን ቃላት ሰዎች ለመናገር ቢደፋፈሩ አያስደንቅም። ስለዚህ በፀጥታ መመላለስንና እንዲህ ዓይነት ቃላት የሚናገሩ ሰዎችን ለብቻቸው መተውን እንማር። እንዲህ ብናደርግ ሰዎች ይህን መረን የወጣ ንግግራቸውን የመናገር ፍላጎታቸው ይሞታል። ከእነዚህ ነገሮች በመሸሽ ፋንታ ክርስቲያን እነዚህን ነገሮች አያደርግም እንበል። ወይም እንዲህ ብለን በመናገር ለመስማት ፍላጎት የሌለን መሆኑን እንግልፅላቸው። ምን ዓይነት ሰው እንደሆንኩ አላወቅሁምን? እኔ ክርስቲያን ስለሆንሁ እንዲህ ዓይነቱን ነገር ለመስማት አልፈልግም።"

በቤተክርስቲያን ውስጥ ወዲሁኑ መጥፋት የሚገባቸው የገሃነም እሳት የመሳሰሉ ብዙ ችግሮች አሉ። እነዚህ ችግሮች ብዙ ቦታ እንዲሰራጩ መፍቀድ የለብንም። ብዙዎቹም ከመስማታችን የተነሳ የተፈጠሩ ችግሮች ሊሆኑ ይችላሉ። ይህን በተመለከተ ተናጋሪው ከፍተኛ ኃላፊነት ቢኖርበትም ሰሚውም ቢሆን የራሱ የሆነ ድርሻ አለው። ነገሮችን ለማወቅ ካለን ምኞት ነፃ ለመውጣት ሰው እነዚህን ቃላት ለመስማት ካለው ተፈጥሮአዊ ዝንባሌ መገታት ይገባዋል። ይህን ምኞት መቋቋም ከቻለ ብዙ እሳቶችን ለማጥፋት ይችላል። እንዲህ ማለትን ተማሩ "እኔ ክርስቲያን ስለሆንኩ እነዚህን ቃላት መስማት አልቻልኩም፤ አዝናለሁ" ። እነዚህን ቃላት ባጭሩ ለማስቀረት ተለማመድ። ነገር ግን እነዚህን ነገሮች የምትሰማ ከሆነ በሰማሃቸው ቁጥር የበለጠ ለመስማት ትፈልጋለህ። እንዲህ የምታደርግ ከሆነ ደግሞ እሳቱን በማጥፋት ፋንታ የበለጠ ታቀጣጥለዋለህ ።

2. እንደ ደንቆሮ ሁን

"እኔ ግን እንደማይሰማ ደንቆሮ አፋንም እንደማይከፍት ዲዳ ሆንሁ። እንደማይሰማ ሰው በአፋም ተግላፅ እንደሌለው ሰው ሆንሁ።" (መዝሙር 38÷13-14) ሰዎች ትክክለኛ ያልሆነ ነገር ሲናገሩ እንደማይሰማ ደንቆሮ ሁን። እነርሱ የሚፈልጉትን ይናገሩ። አንተ ግን አትሰማቸው ። አለበለዚያም እንደ ደንቆሮ በመሆን ፋንታ እንዲህ በማለትም ልትገሰፃቸው ጭትቸላለህ። "ምን ዓይነት ሰው እንደሆንሁ አስባችሁ ነው እነዚህን ፀያፍ ቃላት የምትነግሩኝ? ክርስቲያን እነዚህን ነገሮች ሲናገር አይገባም ብዬ አስባለሁ። እነዚህ ነገሮች ለክርስቲያን ተስማሚ አይደሉም" ስለሆነም ደንቆሮና ዲዳ መሆንን በመማር ታላቅ በረከት አለ። መናገርና መስማት ግን ብዙ ችግሮች አሉት። አማኞች ይህን መለማመድ አለባቸው።

3. የጌታ ምላሴ

"ከባሪያዬ በቀር እውር ማን ነው? እንደምልከው መልእክተኞቹስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው? እንደ ፍፁሙ ወይስ እንደ እግዚአብሔር ባሪያ እውር የሆነ ማን ነው? " (ኢሳ 42÷19)። ይህ ጥቅስ የሚያመለክተው ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። "እንደምልከው መልእክተኞቹስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው?" የሚለው ቃል ጌታ ኢየሱስ በዚህ ምድር ሲመላለስ ለብዙ ቃላት ጀሮው ደንቆሮ እንደሆነ የሚያሳይ ነው።

እነዚህን የረከቡ ቃላት እና የማይገናኙ ነገሮች ብዙ አለመስማት ማለት ከብዙ ችግር መዳን ማለት ነው። አስፈላጊ ያልሆኑ ነገሮችን ሳንጨምር እኛ ራሳችን በቂ ችግሮች አሉን። እንግዲህ ከአትማችን በላይ ተሸከመን እንዴት እራሷችንን መጨረስ እንችላለን? ስለዚህ በመስማት የሚመጡ ችግሮችን እናስወግድ። እንደ ጌታ ኢየሱስ እንደማይሰማ ደንቆሮ እንሁን። እንዲህ ስንሆን ደግሞ መንገዱ ቀጥ ያለና ቀና ይሆንልናል።

ለመማር ጊዜ ውሰድ

አማኞች አንደበትን በተመለከተ ስለሚናገሩትም ሆነ ስለሚሰሙት ነገር ጥበበኞች ሊሆኑ ይገባቸዋል። በሚናገሩትም ሆነ በሚሰሙት ነገር እግዚአብሔርን ቢፈሩ ይህ ቃላት በረከት ነው። ስለሆነም ይህን በትጋትና በትዕግስት ሊማሩት የሚገባ ነገር ነው።

በትክክል የመናገርን ልማድ ለማዳበር ጊዜ ይወስዳል ። አንድ ሰው በጌታ እንዳመነ ወዲያውኑ በዚህ ጉዳይ ድልን ይቀዳጃል ብዬ አልገምትም" ከልምድ እንደማውቀው በትክክል ለመናገር ከባድ ነው" ጥቂት ግዴላሽነት ሊታይና የሰህተት ቃላት ሊነገሩ ይችላሉ ። ሌላው ቀርቶ ሀሳቦችን ወይም ፍላጎታችን ስህተት ሊሆን ይችላል ።

"አቤቱ ለአፌ ጠባቂ አኑር፣ የከንፈሮቼንም መዝጊያ ጠብቅ " (መዝ 141÷3)። ይህ ፀሎት በጣም አስፈላጊ ነው። በግዴላሽነት እንዳልናገር ለአፌ ጠባቂ አኑር ማለት ቃላት ነገር ነው ። እንዲህም ብለን ልንፀልድ እንችላለን "መጥፎ ነገሮችን እንዳልሰማ ለጆሮ ጠባቂ አኑር" እንዲህ ዓይነት ፀሎት ቢቀርብ ቤተክርስቲያን ከብዙ ችግሮች ልትድን ትችላለች" አማኞችም ቀጥ ባለ መንገድ መራመድ ይችላሉ ።

እኔን የሚያስደንቀኝ አንድ ነገር አለ" ይህም ብዙ ወንድሞችና
እህቶች ደስ የማይል ስሜት እየተሰማቸው ነገሩን ግን ይሰሙታል ።
ሰህተት የሆነ ነገር እንዳለ ይሰማናል፣ ትክክል ላልሆኑ ቃላት ጆሮአችንን
ሰንሰጥ በውስጣችን አንድ ችግር ይፈጠራል፣ ውስጣችን አይቀበለውም ።
ነገር ግን እንሰማለን ። ይህን በማድረግ በጣም ተሳስተናል ። ስለዚህ
ይህን የረከሰና ክፉ ፍሬ ለመቋቋም መለማመድ አለብን ። በእግዚአብሔር
ልጆች መካከል መርዝ ካለ መሠራጨቱ የማይቀር መሆኑን ልናውቅ
ይገባናል ። ሰዎችን አምላክ እንደሌላቸው አመፀኞች ወደ መሆን
ይመራቸዋል ።

እግዚአብሔር ፀጋውንና ምህረቱን ያብዛልን። አማኞች እንዴት
መናገርና መስማት እንዳለባቸው እንዲማሩና መንገዳቸው እንዲቃና
እግዚአብሔር ፀጋውን ይሰጣቸው። የእግዚአብሔር ልጆች በግዴለሽነት
ሲናገሩ መስማት ያልተለመደ ነገር አይደለም። የሚያስደንቀው ግን
እነዚህን ቃላት ኃጢአት መሆናቸውን ሳያውቁና ሳይኮንኑ መናገራቸውና
መስማት መቻላቸው ነው ። እግዚአብሔር ከአማኞች መካከል ይህን
ያስወግድ ። አሜን !

የባህታዊነት ምንጭ

አንድ ሰው ከመዳኑ በፊት በተፈጥሮው ፍፁም የሚለውና እንከን የሌለበት የሕይወት አስተሳሰብ ሊኖረው ይችላል ። በኃጢአት የወደቀ ቢሆንም እንኳ የፍፁምና ሕይወት በማለት የሚጠራው አለው ። በሌላ አባባል ትድስና ብሎ የሚያስበው የራሱ የሆነ ሕይወት አለው ። ከዚህ ደረጃ መድረስ ቢቻል የትድስና ህይወት እንዳለው ያስባል ። ብዙ የማያምኑ ሰዎች በኃጢአትና በጥላቻ የተሞላን ሕይወት እየኖሩ የትድስና ኑሮ የሚሉት አስተሳሰብ በውስጣቸው መኖሩ እጅግ አያስደንቅም ? እነዚህ ሰዎች የሚያስቡት አንድ ቀን ከዚያ መልካም ከሚሉት ደረጃ ሲደርሱ ትዳስና መልካም ሰዎች እንደሚሆኑ ያስባሉ።

1. ባህታዊነት የዓለም አስተሳሰብ ነው

እኛ ከዳንን በኋላም የዚህ ዓይነቱን የትድስና አስተሳሰብ በቀላሉ ወደ ቤተክርስቲያን እናመጣለን። ቀደም ሲል ልንደርስበት ያልቻልነው መልካም ሕይወት አሁን ክርስቲያን በመሆናችን ልንደርስበት ችለናል ። ቀደም ሲል በኃጢአትና በምጥት እንኖር ስለነበር የሥጋ ድካማችንን ለማሸነፍ አትሙ አልነበረንም ። አሁን ግን በጌታ ስለምናምን መልካም ሕይወት በሚገባ ለመኖር ችለናል ። ነገር ግን በዚህ አስተሳሰብ ውስጥ አንድ መሠረታዊ ችግር አለ። ሰዎች ይህ አስተሳሰብ የአለም መሆኑን ረሥተውታል። ምክንያቱም የሚሉት የዚህ ዓይነት ሕይወት በውስጡ የቁሳቁስና የልዩ ልዩ ምጥቶችን የያዘ ነው ። ይህ ክርስትና አይደለም ወይም መልካም የክርስትና ሕይወት አይደለም ። መፅሐፍ ቅዱስ ባህታዊነትን አይደግፍም ።

ለአለም ጥበብና ፍልሥፍና ሞተናል

" ከዓለማዊ ከመጀመሪያ ትምህርት ርቃችሁ ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ እንደሰው ሥርዓትና ትምህርት፡- አትያዝ፣ አትትመስ፣ አትንካ ለሚሉት ትዕዛዛት በዓለም እንደምትኖሩ ስለ ምን ትገላገላችሁ? እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፉ ተወስነዋልና። ይህ እንደገዛ ፈቃድህ በማምለክና በትህትና ሥጋን በመጨቆን ጥበብ ያለው ይመስላል፣ ነገር ግን ሥጋ ያለ ልክ እንዳይጠግብ ለመከልከል ምንም አይጠቅምም።" (ቆላ 2÷20-23) " የመጀመሪያ ትምህርት" ተብሎ በቁጥር 20 ላይ የተጠቀሰው የዓለም " ጥበብ ወይም ፍልስፍና" ለማለት ነው።

1. ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር አብሮ ሞቷል

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆላስያስ አማኞች ሲፅፍ የክርስቲያን መሠረታዊ የሆነ እውነታ " ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ" የሚለው እንደሆነ ገልጿል፡፡ ክርስቲያን የሆንን ሁሉ ከክርስቶስ ጋር ሞተናል፡፡ አዲስ ኪዳን በሙሉ የሚያሳየን ማንኛውም ክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር የሞተ መሆኑን ነው፡፡ ሐዋርያው ሮሜ 6÷6 " አሮጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደተሰቀለ እናውቃለን" በማለት የጻፈውን መልዕክት በገላትያ 2÷20 ላይ " ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ" በማለት ያረጋግጥልናል ፡፡ በዚሁ በገላትያ መልዕክት " የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑቱ ሰጋን ከክፋ መሻቱና ከምኞት ጋር ሰቀሉ ፡፡" (ገላት 5÷24) በማለት ያስጠነቅቀናል፡፡ እኛ ክርስቲያኖች ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀልን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል ፡፡ በሌላ አባባል የቀራንዮ መስቀል የክርስቲያኖች መስቀል ነው ፡፡ የክርስቲያን ጅማሬ መስቀሉ ነው፡፡ ይህም የክርስቶስ መስቀል ብቻ ሳይሆን የራሱም መስቀል ጭምር ነው ፡፡ የክርስቶስን መስቀል ስንቀበል የራሳችን መስቀል ይሆናል ፡፡ የመስቀሉን እውነት የማይቀበል ሠው ክርስቲያን አይደለም ፡፡ ክርስቲያን ለሆነ ሰው ግን የክርስቶስ መስቀል እውነት ሆኗለታል፡፡ ከክርስቶስም ጋር ሞተአል፡፡ ለሐዋርያው ጳውሎስ የክርስቶስ መስቀል እውነታነት ጥያቄ የሌለው ነበር፡፡ የሚናገረው ነገር ሁሉ መሠረት ይህ እውነታ ነበር ፡፡ እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር አንድ ጊዜ ከሞታችሁ አንዳንድ የሚመጡ አስፈላጊ ነገሮች እንዳሉ ተናግሮአል ከእነዚህም አንዱ የዓለምን ጥበብ መተው ነው ፡፡ በሌላ አባባል ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ አንድ ነገር ድምዳሜ የሚመጣው ከክርስቶስ ጋር መሞታችንን መሠረት በማድረግ ነው ፡፡

2. ክርስትና የዓለም ጥበብ አይደለም

" ከዓለማዊ ከመጀመሪያ ትምህርት ርቃችሁ ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ" በመቃብር ውስጥ የሚኖር ሰው ፈላስፋ ወይም ጥበበኛ ሊሆን ይችላል ፡፡ አንድ ሰው የዓለምን ጥበብ ወይም ፍልስፍና ለመናገር ከፈለገ እንደሌሎቹ ሰዎች በሥጋ መኖር አለበት፡፡በእኛ ግን ፍልሥፍና በመስቀሉ ላይ አሥቀድሞ ሞተብናል ፡፡ ይህ ጉዳይ ማለትም የዓለም ጥበብ ወይም ፍልስፍና ከማንኛውም ቁሣቁሥ ታቅቦ ምኞትንና መሻትን በመጨቆን ይገኛል የሚለው ቅድስና ሙሉ በሙሉ አስቀድሞ እልባት አግኝቷል ፡፡ ስለሆነም ሐዋርያው ጳውሎስ ከዓለም የመጀመሪያ ትምህርት ወይም ፍልስፍና ርቃችሁ ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ አደናጋሪ በሆኑ የዓለም ፍልስፍና ጥበብ ውስጥ አትገኙ ማለት ነው ፡፡

3. ክርስትና በዓለም እንደሚኖረው አይደለም

ሐዋርያው ጳውሎስ "በዓለም እንደምትኖሩ ስለምን ትገላለችሁ?" እንግዲህ ሞት እውነት ከሆነ የዓለምን ሰዎች መስላችሁ መኖር አትችሉም ። የክርስቲያን መሠረታዊ ቦታው ሞት ነው ።

እንግዲህ አዳዲስ አማኞችን ካልሞቱ ለምን እንደማይጠመቁ ንገሩአቸው። ሰው ከመቀበሩ በፊት መሞት አለበት ። ሰው የሚጠመቀው ከክርስቶስ ጋር በመስቀሉ ምክንያት ነው። ስለሆነም ይቀበራል ። አብሮ መሞት ቀደም ሲል የሆነ እውነታ ነው። መቀበር ግን ተጥሎ የሚከናወን ተግባር ነው። ጌታ አዲስ አማኞችን በሞቱ አስቀድሞ ጨምሮአቸዋል። ስለሆነም በሞታቸው ሲቀበሩ መሞታቸውን አረጋግጠው ማወጃቸው ነው። መሞታቸውን ስላወቁ እንዲቀበሩ ጠየቁ ማለት ነው። ስለሆነም ሲያምኑና ሲጠመቁ መሞታቸውንና መቀበራቸውን ማረጋገጣቸው ነው ። ታዲያ በዚህ ደረጃ ላይ ያለ ሰው በዓለም እንደሚኖሩ መመላለስ ይቻላል?

እንግዲህ ከሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት ባህታዊነትን ተግባራዊ የሚያደርጉ ሰዎች በዓለም እየኖሩ መሆኑን ማየት እንችላለን ። ምክንያቱም ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ በማለት ዕጩልናል "አትያዝኙ አትቅመሥኙ አትንካ" ለሚሉ ትዕዛዛት "በዓለም እንደምትኖሩ ስለ ምን ትገላለችሁ?" ይለናል። በባህታዊያን ትምህርት መሠረት የማይቀመሱ የማይበሉ፣ የማይያዙና የማይነኩ ነገሮች አሉ ። እነዚህ ትዕዛዛት የመጡትም በሰው ውስጥ ካሉት ክፋ ምኞት፣ መሻትና ፍርሃት የተነሳ ነው ። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን በፃፈበት ዘመን ባህታዊያን በቆላስያስ ብት ብት ማለት ጀምረው ነበር ። ብዙ ትእዛዛትም በቆላስያስ ተግባራዊ ሆነው ነበር ። ወደ ክፋ ምኞት ይወሽዳሉ የሚሉአቸውን ነገሮች ሁሉ ከመጠቀም ተቆጥበው ነበር ። ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹ የማይያዙ፣ የማይነኩ፣ የማይቀመሡና ጆሮ ሊሠማቸው አይገባም የሚባሉ ነገሮች አሉ። በእነዚህ ጥብቅ ትዕዛዛትም ከቁሣዊ ምኞትና መሻት መለየት እንችላለን ብለው ተስፋ አድርገው ነበር ። በዚያ ዘመን የነበረው የዚህ ትምህርት አስተሳሰብ ከእነዚህ ነገሮች በመለየት ክፋ ምኞትንና መሻትን መቆጣጠር እንችላለን የሚል ነበር ።

እንግዲህ ሐዋርያው ጳውሎስ እንድናስተካከል የሚነግረንና የሚያስጠነቅቀን ለእነዚህ ትዕዛዞች መገዛት ከክርስቶስ ጋር የመሠቀልን እውነትነት አለማመን መሆኑን ነው ። መሞትህን የምታምን ከሆነ እነዚህ ትዕዛዛት በአንተ ላይ ይሠራሉ? በሕይወት የሚኖር ሰው ብቻ ነው እነዚህን አትያዝኙ አትቆመሱ፣ አትንካ የመሳሰሉትን ትዕዛዛት ለማድረግ የሚችለው ። ስለሆነም ባህታዊነት መብት ያለው ባልሞቱት ላይ እንጂ በሞቱት ላይ አይደለም ።

አስታውሱ የክርስቶስ ኢየሱስ የሆኑ ሁሉ ስጋን ከክፋ ምቹቱና መሻቱ ጋር ስቅለውታል ። እንግዲህ በሰው አስተሳሰብ ራሱን አጠላልፈህ ከአንዳንድ ነገሮችና መሻቶች ለመራት ብትሞክር በእውነተኛው የክርስቲያን መሠረት ላይ አለመቆምህን እወቅ። አንድ ሠው ሳይሞት ማለትም ክክርስቶስ ጋር ሳይሰቀል ክርስቲያን ሊሆን አይችልም ።

ምንም እንኳ አብሮ ስለመሞት ብንሰብከም ይህ አብሮ መሞት ምን እንደሆነ አሁንም የማንረዳ ብዙ ሰዎች አለን ። ምክንያቱም አብሮ መሞት እውነት እንጂ አስተምሮ አይደለም ። ይህም አስቀድሞ የተፈፀመ እውነታ መሆኑ በፊታችን ቀርቦልናል ። ነገር ግን ብዙዎች አሁንም ገና ከክርስቶስ ጋር መሞት ይፈልጋሉ ። ለእኛ ግን የሚያስፈልገን ነገር አብሮ መሞት ጅማራላችን እንጂ ፍፄሚላችን አለመሆኑን ማወቁ ነው ። አብሮ መሞትን ገና ወደፊት የምንደርስበት ምስጢር አድርገን የምናይ ከሆነ ተሳስተናል። የክርስትና ትምህርትም አይደለም ። ከክርስቶስ ጋር አብረን እስካልሞትን ድረስ ክርስቲያኖች ልንሆን አንችልም ብርሃን ያየና ከክርስቶስ ጋር መሞቱን የተረዳ ሰው እግዚአብሔርን ያመሰግናል እንጂ ከክርስቶስ ጋር ገና ለመሞት ፍለጋውን አይቀጥልም። የጌታ ኢየሱስ የምትከ ሞትን እንደምናየው ማለት ነው። የጌታን የምትክነት ሞት ስናስብ ጌታን በልባችን እናመሰግናለን እንጂ ገና እንዲሞትልን አንጠብቅም ።

የሐዋርያው ጳውሎስ መሠረታዊ ትምህርት ክርስቲያን አስቀድሞ ከክርስቶስ ጋር የሞተ መሆኑን የሚያስረዳ ነው። ስለሆነም ከዓለም ትምህርትና ስርዓት ነፃ ወጥቶአል ብለናል ። ይህንንም በዚህ ምሳሌ ማሳየት ይቻላል። አንድ ሌባ ቢሞትና ቢቀበር በመቃብር ላይ ሆነህ በእርግጠኝነት ይህ ሌባ ዳግመኛ አይሠርቅም ብለህ መናገርና ማወጅ ትችላለህ ። ምክንያቱም ይህ የሞተ ሰው ከስርቆት ነፃ ወጥቶአል ። እንደዚሁም ሁሉ አንተ በጣም ወሬኛና ሐሜተኛ ሰው ልትሆን ትችላለህ ፤ ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር ስለሞትህ ከወሬኝነትህ፣ ከሐሜተኝነትህ ነፃ ወጥተሃል ። ስለሆነም ባህታዊነት ለሞተ ሰው አይጠቅምም። ይህ ነገር በጣም ዘግይቷል። ምክንያቱም ክርስቲያኖች አስቀድመው ከክርስቶስ ጋር ተስቅለዋልና ነው ።

4. ክርስትና የሰዎች ሥርዓትና ትምህርት አይደለም

እነዚህ ስርዓቶች ወይም የባህታዊነት መለኪያዎች የሚከተሉት የሰዎችን አስተሳሰብና አመለካከት ብቻ ነው። እነዚህ ስርዓቶችና ትምህርቶች የሰው አእምሮ ውጤቶች ናቸው። የሰው ስለሆኑ ከክርስቶስና ከእርሱ ቤተክርስቲያን ጋር ግንኙነት የላቸውም። ሰዎች ይህን አልበላም

ያን አልነካም ሊሉ ይችላሉ ። ነገር ግን እዚህ ላይ ልናስታውስ የሚገባን እነዚህ ሁሉ የሠዎች ትዕዛዛትና ትምህርቶች መሆናቸውን ነው። እነዚህ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደሉም ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን አስተሳሰብ ሲያጠቃልል ባህታዊነት የሰው ስርዓትና የዓለም ትምህርት ነው። ሰዎች መልካም ሕይወት ብለው የሚያስቡት ይህ አስተሳሰብና ስርዓት ፍፁም ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት የለውም። የሚያስደንቀው ግን ዓለም የባህታዊነት ጥማት ያላት መሆኑ ነው ። ተራው ሕዝብ የማያደርገውን ነገር አትብሉና አትጠጡ ግለት መልካም ይመስላቸዋል ። እንዲህ ዓይነት ሰው ሌሎችን ችግር ላይ ከሚጥሉ ከግናቸውም ቁሳዊ ነገሮች ነፃ መውጣት አለበት ። ባህታዊነት ስጋዊ ኃይማኖተኝነት እንጂ የተገለጠ ክርስትና አይደለም ። ስጋዊ ኃይማኖት የሰወችን አስተሳሰብና ትምህርት ይከተላል ። ይህም ብርሃንና መገለጥ የሌለው ነው። በዚህ ውስጥ የምናየው በመሻትና በምኞት ላይ ያለውን የሰዎችን ምላሽ ነው ። ባህታዊነት የሚያሳየን የሰዎች ምኞትና መሻት ምን ያህል ክፋና የረከሰ እንደሆነ ነው ።

5. ባህታዊነት ተግባራዊ የማይሆንና የማይሠራ ነው

ሐዋርያው ጳውሎስ የሚያስቀምጠው " እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፋ ተወስነዋል" በማለት ነው። ባህታዊነት ለመስማት ደስ የሚያስኝ ታል ነው ። እንደ ዓለም ጥበብም ለመናገር መልካም ይመስላል ። ነገር ግን ልትጠቀም ብትሞክር ወይም ተግባራዊ ለማድረግ ብታስብ የማይቻል ነው። ይህም ውጭዋን ሲመለከቱ የምታምርንና ለመንዳት ሲሞክሩ ወደ ጎሳ እየተንሸራተተች በየመንገዱ እንደምትቆም መኪና ወይም በቂም ሣጥን ውስጥ ሲመለከቱት እንደሚያምርና ሲለብሱት ቀዳዳው እንደበዛ ልብስ ይመስላል ። ባህታዊነትን ተግባራዊ ለማድረግ ብትሞክር ክፋ ምኞትህንና መሻትህን ለማስወገድ እንደማያስችልህ ትመለከታለህ ።

ራስህን በብዙ ነገር በከለከልክ ቁጥር ብዙ ነገሮችን በውስጥህ ታገኛለህ። ብዙ በሽሽህ ቁጥር ልብህ በብዙ ነገር እንደሚፈራ ግልፅ ነው። ከዓለም ጥበበኞች ጥቂቶቹን የማወቅ እድል አግኝቼአለሁ ። ስለእነዚህ ከንግግራቸው ያረጋገጥኩት እውነት ዘመናቸውን ሁሉ ለመሸሽና ለመደበቅ ከሚሞክሩት ክፋ ምኞትና መሻት ነፃ ያልወጡ መሆናቸውን ነው የእነርሱ ፈጣን ሽሽት ምን ያህል ክፋ ምኞታቸውና መሻታቸው ጥልቅ እንደሆነ ያሳያል ። ብዙዎቹ ወደ ምድረ በዳ ይሸሻሉ። ይህም ራሳቸውን ከዓለም ለመለየት ነው ። ይሁን እንጅ ይህ ድርጊታቸው የሚያሳየን በልባቸው ያለው ክፋ ምኞትና መሻት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ነው ። እነዚህ ሰዎች በስጋቸው ይሸሹ እንጅ በልባቸው የዓለም

ከፋ ምኞትና መሻት በተራሮችና በምድረ በዳዎች ሁሉ ይከተላቸዋል። ውስጣዊ ድል ስለሌላቸው ከእነዚህ ነገሮች ሊያመልጡ አልቻሉም። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ "እነዚህ ሁሉ በመደረግ ሊጠፋ ተወስነዋልና" በማለት ሀሳቡን የሚቋጩት። ስለሆነም ባህታውያን ስጋን ከከፋ ምኞቱና መሻቱ ጋር ካልሰቀሉ በስተቀር በሽሽት ከዚህ ዓይነቱ ችግር ነፃ ሊወጡ አይችሉም። ምክንያቱም ከፋ ምኞታቸው ብት ሲል እነርሱ ይወድቃሉ። ከዓለም ለመለየትና ከከፋ ምኞታቸው ነፃ ለመውጣት ብዙ ስርዓቶችን ያስቀምጣሉ። የሚገርመው ግን እነዚህ የዓለም ነገሮች በልባቸው ውስጥ ተቀምጠው የሚያገኙባቸው መሆኑን ነው። ታዲያ ይህ ሽሽት እነዚህ ነገሮች በልባቸው ውስጥ እንዳሉ አያንፀባርቅምን?

6. ባህታዊ ነት የሰዎች የጥበብ ማሳያ ነው

"ይህ እንደ ገዛ ፈቃድህ በማምለክና በትህትና ሥጋንም በመጨቆን ጥበብ ያለው ይመስላል።" (ቆላ 2÷23)። የባህታዊነት ደጋፊዎች የዓለም ጥበበኛ ሰዎች ናቸው። ጥበብ የተሞላበት ይመስላቸዋል። ከዚህም የተነሣ ለማሳመን ይሞክራሉ። ብዙ ሰዎችም በዚህ ጥበባቸው ያከብሩአቸዋል።

7. ባህታዊነት በገዛ ፍቃድ ማምላክ ነው

ሐዋርያው ጳውሎስ ባሕታዊነት የራስ ፍቃድ አምልኮ መሆኑን አስረግጦ ይነግረናል። ስርዓቶችም የሚደነገጉት ለባሕታዊነት አምልኮ እንጅ ለጌታ አምልኮ አይደለም። እግዚአብሔር መንፈስ ነው። ስለሆነም የሚያመልኩት በመንፈስ ሊያመልኩት ይገባል። የባሕታዊያን መንፈስ ግን ሙት ስለሆነ ራሳቸውን ለመቆጣጠር የሚጠቀሙት የራሳቸውን የስጋ ፍቃድ ነው። ስለሆነም ባህታዊነት የራስ ፍቃድ ኃይማኖትና የራስ ፍቃድ አምልኮ ነው። ይህ ኃይማኖት የራስ ፈቃድ ውጤት ነው። ምክንያቱም አልቀምስም? አልነካም? አልይዝምና የመሳሰሉት ድንጋጌዎች በሙሉ የገዛ ፈቃድን የሚያመለክቱ ናቸው። ይህ የራስ ፈቃድ ነው፤ ወደ ገዛ ፈቃዳቸው ዘወር እንዲሉ የሚያደርጋቸው።

ለስተውሉ ይህ የእኛ የክርስቲያኖች መንገድ አይደለም። የክርስቲያኖች መንገድ በመንፈስ ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘት ነው። የእኛ ባሕርይ በራሳችን ፈቃድ ምኞታችንን መጨቆን ሳይሆን በጠንካራ መንፈስ እግዚአብሔርን መገናኘት ነው። የእኛ መንፈስ የእግዚአብሔርን መንፈስ ይገናኛል። የክርስቲያን መንገድ ፍፁም የእግዚአብሔር ነው። የባሕታውያን መንገድ ግን ሙሉ በሙሉ የሰው ነው።

8. ባህታዊነት የተሸቃጠ ትህትና ነው

"ይህ እንደገዛ ፈቃድህ በማምለክና ሥጋንም በመጨቅን ጥበብ ያለው ይመስላል ።" (ቆላ 2÷23)። በባህታዊነት ትህትና ያለ ቢመስልም ይህ ትህትና ከራስ የሆነ ነው። ማለትም የተሸቃጠ ትህትና ነው ። ይህም አንድ ሠው ባለመቅመስ ፣ ባለመንካትና ባለመያዝ የሚያሳየው ራስን ለሠው ጥበብ የማስገዛት ትህትና ነው። ይህ ትህትና ከራስ የሚመጣ ሠው ሠራሽ እንጅ ከመንፈስ ያልሆነ ትህትና ነው ።

9. ባህታዊነት ራስን ማድከም ነው

"ይህ እንደገዛ ፍቃድህ በማምለክና በትህትና በመጨቅን ጥበብ ያለው ይመስላል ። ነገር ግን ሥጋ ያለ ልክ እንዳይጠግብ ለመከላከል ምንም አይጠቅምም።" (ቆላ 2÷23)። ባህታውያን ለራሣቸው ያላቸው አመለካከት ስጋን መጨቅን ነው። ስለሚበሉት ወይም ስለሚለብሉት ነገር ጥንቃቄ አያደርጉም። ስጋቸውን ከሚታይ ፣ ከሚነካ ፣ ከሚሠማና ከሚያዝ ነገር ይከለክላሉ። እንዲህ ዓይነቱ ሕይወትም ትሁት የሆኑ ያስመስላቸዋል። ነገር ግን ይህ ትህትና ሳይሆን ራስን ማድከም ነው ።

ባህታውያን ስጋን እንደ ርኩስ ነገር ይቆጥሩታል ። ይህ አስተሳሰብ በጥንታዊ ግሪክ ጀምሮ ወደ ሕንድና ቻይናም ተስፋፍቷል ። እርግጥ በጥንታዊ ግሪክ የባህታዊነት ሥርዓት በሁሉም ቦታ ተግባራዊ አልሆነም፤ ነገር ግን አንድ ትምህርት ቤት ስጋ የከፋት ሁሉ ስር ነው ብሎ አስተማረ። በዚህ ትምህርት መሠረት አንድ ሰው ከስጋው ነፃ ከወጣ ከኃጢአት ነፃ ይወጣል ብለው ያስባሉ። ይህም ትምህርት ቆይቶ የቡድኒዝም መሠረታዊ የእምነት ትምህርት ሆነ። በዚህ የፍልስፍና ጥበብ መሠረት የሰው ስጋ የኃጢአት ሁሉ ምንጭ ነው። ስለሆነም ብዙ ኃጢአቶችን ስለሚያፈራ ስጋ መጨቅን አለበት ብለው ያስባሉ። የስጋ ጭቆና የኃጢአትን ብዛት ይቀንሳል ብለው ከማሰባቸው የተነሣ ስጋን ማሰቃየት ትክክል ነው ብለው ይደመድማሉ። ስጋን ከደስታ መለየት ለማሰቃየት ነው። ስጋ የበለጠ በተጨቅነ መጠን ነፍስ ኃጢአትን አታደርግም ብለውም ያስባሉ ።

10. ባህታዊነት አይጠቅምም

ከአማኞች አቋም አኳያ የባህታዊነት ጥረት" ... ነገር ግን ስጋ ያለልክ እንዳይጠግብ ለመከላከል ምንም አይጠቅምም።" (ቆላ 2÷23)። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከዚህ የተሻለ ኑሮ አዘጋጅቶልናል። ይህም ስጋን ከከፋምኞቱና መሻቱ ጋር ሠትሎታል። ዛሬ እኛ የምንቆምበት መሠረት መስቀሉ ነው ። ስለሆነም የመስቀሉን ያለቀ ሰራ

በስጋ ክፋ ምኞትና መሻት ላይ ተግባራዊ እናደርጋለን ። እንግዲህ ይህ የስጋ ክፋ ምኞትና መሻት ለማስወገድ ሰው ከሚያስበው መንገድ እንዴት የተለየ እንደሆነ አስተውሉ ። ስለሆነም ክርስቲያኖች የክርስቶስ ኢየሱስን የመስቀል እውነት ይቀበላሉ። ሰዎች የኃጢአትን ይቅርታ በክርስቶስ ኢየሱስ የፈሰሰ ደም እንዳገኙት ሁሉ ከክፋ ምኞታቸውም ነፃ የወጡት በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ነው። የፈሰሰው ደምና መስቀሉ ሁሉም የክርስቶስ ስራዎች ናቸው ። ደሙንና መስቀሉን እንደተቀበልን ወዲያውኑ እንጠመቃለን። ምክንያቱም ጌታ ስለሰቀለን መቀበር አለብንና ነው ። የጥምቀት ትርጉም የሞትኩ ስለሆነ መቀበር አለብኝ ማለት ነው። ስለተሰቀልኩ በሕይወት አልኖርም ማለት ነው። ስለዚህ ለመሞቱ ጥርጣሬ ከሌለኝ እንድቀበር እጠይቃለሁ። እንግዲህ ጥምቀት የጌታ ኢየሱስን ሞት አብረን በመሞት የተቀበልን መሆናችንን የምንገልጥበት ነው። ነገር ግን የባህታውያን ተግባር ይህን የሞት ሁኔታ ይከዳል ።

11. በላይ ያለውን አስቡ

" እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ባለበት በላይ ያለውን እሹ፣ በላይ ያለውን አስቡ እንጅ በምድር ያለውን አይደለም። ሞታችኋልና ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰውሮአልና ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገልጥበት ጊዜ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ ። " /ቆላ 3÷1-4/ሐዋርያው ጳውሎስ መልዕክቱን በመስቀል ይጀምርና በትንሣኤ ይደመድማል። እንግዲህ ሰማያዊ ሰዎች ከሆንን የዚህን ምድር ነገሮች ማሰብ የለብንም። እኛ አትንካ፣ አትቅመስ፣ አትያዝ በሚሉ ነገሮች ላይ የምናተኩር ከሆነ ሐሣባችን ገና በምድራዊ ነገሮች ላይ ነው ። ነገር ግን እኛ የትንሣኤ ሰዎች ማለትም ከሞት የተነሣን ስለሆንን እንደ ትንሣኤ ሰው የላይኛውን ነገሮች መፈለግ አለብን። የላይኛውን ነገሮች በማሠብ እነዚህ ምድራዊ ችግሮች ወዲያውኑ ይወገዳሉ ። እንግዲህ እንደ ክርስቲያን ሰማያዊ ነገሮችን እያሰብን አትቅመስ፣ አትንካና አትያዝ የሚሉትን አስተሳሰቦች እናስወግድ ።

ባህታዊነት የአጋንንት ትምህርት ነው

እኛ ክርስቲያኖች ባህታዊነትን የማንደግፍበት ሌላው ምክንያት ከአህዛብ የመጣ ወደ ክርስቲያኑ የገባ የሰህተት መንገድ በመሆኑ ነው ። ስለሆነም ሙሉ በሙሉ ይህን ነገር ልናውቀው ይገባል ።

" መንፈስ ግን በግልጥ በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍሰትንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የአጋንንት ትምህርት

እያደመጡ ኃይማኖትን ይከዳሉ ይላል። በገዛ ሕሊናቸው እንደሚቃጠሉ ደንዝዘው እነዚህ ውሸተኞች መጋባትን ይከለክላሉ፤ አምነውም እውነትን የሚያውቁ ከምስጋና ጋር ይቀበሉ ዘንድ እግዚአብሔር ከፈጠረው መብል እንዲርቁ ያዝዛሉ" (1ኛጢሞ 4፥1-3)። በዘመኑ መጨረሻ ባህታዊነት በከፍተኛ ሁኔታ ይስፋፋል። የአሁኑ ትውልድ ማንነቱ ከቁሣዊ ነገሮች ጋር ተሳስሯል ። ነገር ግን የሚመጣው ባህታዊነትን የሚደግፍ ይሆናል። ባህታዊነት የሚሠራው ምንድን ነው ? ጋብቻና ስጋ መብላትን ይከለክላል። ይህም ወሲብና ምግብን የማስቀረት ሙከራ ነው ።

መሻትና ክፋ ምኞት

እኛ ክርስቲያኖች የተፈጥሮ መሻትንና ክፋ ምኞትን ለይተን ማወቅ ያስፈልገናል። በመቀጠልም የእነዚህን ሁለቱን ልዩነት እንመለከታለን ።

1. መሻት

እግዚአብሔር መብላት እንዳለብን ሲወስን የምግብ መሻትንም ጭምር አብሮ ሰጥቶናል። ይህ የምግብ መሻት ኃጢአትም፣ ክፋ ምኞትም አይደለም። በዚህ መሻት ምክንያት ሰው ይበላል፤ በመብላቱም ሕይወቱን ያቆያል። ሰው ሕይወቱን ጠብቆ ማቆየቱን ሲያይ እግዚአብሔር ደስ ይሰኛል። ሲበላም ሀሴት እንዲያደርግ የምግብን መሻት ሰጠው። ሰው ሲመገብ እንዲደሰት ደስታን ሰጠው። ከዚህም የተነሣ ሰው ዝም ብሎ ይበላል ። እንደዚሁም ልጆች እንዲኖሩን እግዚአብሔር የወሲብን መሻት ሠጥቶናል። ይህም ዘራችን እንዲበዛ ነው። ስለዚህ የምግብም ሆነ የወሲብ መሻት መኖር ኃጢአት አይደለም። እነዚህ ሁለቱ መሻቶች የተሠጡት በዘፍጥረት መጽሐፍ ምዕራፍ 2 ላይ ሲሆን ይህም ሰው በኃጢአት ከመውደቁ በፊት መሆኑ ነው ። በሌላ አባባል ኃጢአት ወደ ዓለም ከመግባቱ በፊት ነው ። እንግዲህ ስለ እነዚህ ሁለት መሻቶች እግዚአብሔር ያለው ሀሳብ ግልፅ ሊሆንልን ይገባል። በእግዚአብሔር የተፈጠሩም ስለሆኑ መልካም ናቸው ።

2. ክፋ ምኞት

ክፋ ምኞት ምንድን ነው ? በሚርበኝ ጊዜ እበላለሁ። ስበላም ደስ ይለኛል። ይህ የምግብ መሻት ነው እንጂ ክፋ ምኞት አይደለም፤ ነገር ግን ቢርበኝና የምበላው ባይኖረኝ ከዚህም የተነሣ ከሌሎች ሠርቄ ለመመገብ ባለብ ይህ ክፋ ምኞት ነው። ለመብላት ማሰብ መሻት ነው። ሰርቄ ለመብላት ማሰብ ግን ክፋ ምኞት ነው ። ይህ በምግብ መሻት የመጣ ክፋ ምኞት ነው ።

እኛ ክርስቲያኖች ምግብ በሚኖረን ጊዜ እንበላለን። እኔ እንዲህ ብዬ አስባለሁ፣ ክርስቲያን ስርቆ መብላት ብቻ ሳይሆን ሠርቆ ለመብላት ማሠቡም ክፋ ምኞት ስለሆነ ማሰብም የለበትም። ይህም በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አምስት ውስጥ ጌታ በተራራው ስብከቱ ላይ ያስተማረው እውነት ነው። ስለዚህ የክፋ ምኞት ድርጊቱ ብቻ ሳይሆን ሐሳቡም መኖር የለበትም። ብሉይ ኪዳን "አትስረቅ" (ዘፀ 20÷15) ይላል። ነገር ግን በአዲስ ኪዳን አንድ የራብውና ምንም ነገር የሌለው ክርስቲያን መስረቅ ብቻ ሳይሆን ስለ ስርቆት ማሰብም እንደሌለበት ይናገራል። ስርቆት ክፋ ምኞት ነው። እንደዚሁም ሁሉ ስለ ስርቆት ማሰብም ክፋ ምኞት ነው።

ከቆ ሲል የተመለከትነው ማብራሪያ በወሲብም ላይ ተመሳሳይነት አለው። መብላትና የሰዎችን ሕይወት እንደሚያቆይ ሁሉ ወሲብም የሰዎችን ሕይወት ያሰፋል።

3. የመስቀሉ ስራ

ወሲብ በመጀመሪያ እንደ ምግብ ሁሉ መልካም ነበረ። ነገር ግን ሁለቱም ወደ ክፋ ምኞት ተለወጡ። ክፋ ምኞት ተጨማሪ ፍላጎትንና ተጨማሪ ሐሰብን ያመጣል። ጌታ ኢየሱስ ግን የዚህን ሁሉ ችግር በመስቀል ላይ አስወግዷል። የእኛን ስጋ ከክፋ ምኞቱና ከመሻቱ ጋር ስቅሎታል። ይህ በእውነት የክብር ወንጌል ነው። መስቀሉ የሥጋን መሻትና ክፋ ምኞት አስወግዷል። በመቀጠልም ማንም ክርስቲያን መስረቅ ወይም ስለስርቆት ማሠብ የለበትም። እኛ በድርጊትም በሃሳብም ነፅተናል።

4. መልካም ሕይወት

እኛ ክርስቲያኖች ክፋ ምኞትና መሻት አይኖረንም ማለት አይደለም፤ ነገር ግን ማስገንዘብና ማሳወቅ የምንፈልገው ከጌታ አዲስ መንፈስና አዲስ ሕይወት የተቀበልን አዲስ ፍጥረታት መሆናችንን ነው። በዚህ አዲስ መንፈስ እግዚአብሔርን እንገናኛለን። በዚህ አዲስ ሕይወት የእግዚአብሔርን ባህሪ እንገልጣለን። እግዚአብሔር የከበረ ነው። ይህም የክፋ ምኞትን ችግር ማስወገድ ብቻ ሳይሆን መልካም በሆነ ሁኔታ የእግዚአብሔር መንፈስ መዳሰስና የእግዚአብሔርን ባህሪ መግለጥ ነው። እንግዲህ እነዚህ ነገሮች ናቸው በእውነት ሊያረኩን የሚችሉት። በዚህ ምክንያት አትቀመስ፣ አትጓዝ፣ አትያዝ የሚሉ ትዕዛዛት ለእኛ ለክርስቲያኖች አይደሉም። እኛ የከበሩ ነገሮች ስላሉን ለተራ ነገሮች ብዙ ትኩረት አንሰጥም። እንግዲህ ወንድሞችና እህቶች የከበሩ ነገሮችን እየጨበጡ እንዲኖሩ እንረዳለን። አማኞች ሁል ጊዜ የከበረውን

የእግዚአብሔርን መንፈስ መዳሰስና የከበረውን ሕይወት መኖር አለባቸው ። እነዚህን የከበሩ ነገሮች ከጨበጡ አትቅመስና አትያዝ የሚሉ ነገሮች በጣም ጥቃቅንና ተራ እየሆኑባቸው ይመጣሉ። ከምድራዊ ስርዓቶች ሙሉ በሙሉ ነፃ ቢሆኑ ለክርስቲያኖች መልካም ነው ።

የዓለም ሕዝብ ይህ የከበረ አመለካከት የለውም። ስለሆነም ቀኑን ሙሉ ሊያደርጉ የሚችሉት አትቅመስ፣ አትንካ፣ አትያዝ በሚሉ ነገሮች ላይ ማተኮር ነው ። እነዚህን ካስወገድህ የእነርሱን ዓለም ታስወግዳለህ። እነዚህ የእነርሱ ዓለም ናቸው ።

የክርስቲያን ሕይወት ግትር አይደለም

መጽሐፍ ቅዱስ ምግብን በሚመለከቱ ነገሮች ላይ ግልፅ የሆነ ነፃነትን ሰጥቶናል። ስለዚህ ለምን ይህን ብላ ይህን አትብላ ትላለህ ? እነዚህ ነገሮች ከእግዚአብሔር ሀሳብ አኳያ በጣም ተራ የሆኑ ነገሮች ናቸው። እግዚአብሔር ለእነዚህ ነገሮች ትልቅ ስፍራ አይሰጣቸውም። መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ የሚያተኩረው አዎንታዊ በሆኑ ነገሮች ላይ ነው ። ይህም በእግዚአብሔር ልጅ ሕይወትና በእኛ በክርስቲያኖች ሕይወት ላይ ነው ። እነዚህ አስፈላጊና ጠቃሚ ነገሮች ናቸው ። ያክብር በመካከላችን ቢሆን መብላትና መልበስ በጣም ትንሽ ነገር ይሆኑልናል። ለዚህም ነው በመጽሐፍ ቅዱስ እንደሚታየው የክርስቲያን ሕይወት ፍፁም ግትር ያልሆነው ።

በጣም ዘመናዊ ያልሆነ ልብስ ብትለብስና ብዙ ዋጋ የማይጠይቅ ምግብ ለመመገብ ብትፈልግ መልካም ነው። ነገር ግን ብዙ ገንዘብ ካለህና የተሻለ ለመልበስ ክፍ ያለ ገንዘብ ብታወጣ ችግር የለውም፣ ማድረግ ትችላለህ። እንደዚሁም ሁሉ ለጌታ ብለህ ላለማግባት ብትወስን ወይም ለማግባት ብትወስን ሁለቱም መልካም ነው። ነገር ግን ራስህን በደንብ የተንከባከብክ ሆኖ ባይሰማህና ብታገባ ያም ትከክል ነው። አንድ ሰው የማግባት ጸጋ ቢኖረውና ከጋብቻ መራት ባይችል ይህም ችግር የለውም፤ በጋብቻ ዓለም መኖር ይቻላል። ነገር ግን አንድ ሠው የክርስቶስ ፀጋ እንደበዛለት አግብቶ ወይም ሳያገባ መኖር ይቻላል። እንግዲህ አዎንታዊ የሆኑ ነገሮች ታላቅና የከበሩ ናቸው ። ሌሎች ግን የመጀመሪያውን መንገድ ተከትለው ሊከናወኑ የሚችሉ ናቸው ። የእነዚህ ነገሮች ችግር ትልቅነት የሚታየው ለዚያ ሰው ክርስቶስን በተሞላው መጠን ነው ። ጋብቻም ይሁን ምግብ በክርስቲያን ሕይወት ጉልህ ስፍራ የሚሠጣቸው አይደሉም። ዋናው ጥያቄ ምን ያህል መንፈሳዊ እውነታዎች በእኛ ሕይወት ተገልጠዋል የሚል ነው። የመንፈሳዊ እውነታዎች ክብር በሙላት ሲገለፅ ሌሎች ነገሮች ወደ ትከክለኛ ስፍራቸው ዝቅ ይላሉ። ነገር ግን የክርስቶስ ክብር ካልተገኘ እነዚህ ሌሎች ነገሮች ትልቅ እየሆኑብን ይመጣሉ። ጌታን የማያውቁ ሰዎች ብቻ

ናቸው ለእነዚህ ነገሮች በባህታዊ መንገድ መፍትሔ ሊፈልጉላቸው የሚሞክሩ። ጌታን ለሚያውቁ ግን እነዚህ ነገሮች በቀላሉ መልክ ይይዛሉ።

1. መብላትና መጠጣት በክርስቲያን ሕይወት ስፍራ የሚሠጣቸው አይደሉም

"ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን እመስለዋለሁ ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ። እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ እንበልታን ነፋንላችሁ፣ ዘፈንም አልዘፈናችሁም፣ ሙሾ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም ይሉአቸዋል። ዮሐንስ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፣ እነርሱም ጋኔን አለበት አሉት ። የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፣ እነርሱም እነሆ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ የቀራጮችና የጋጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል፣ ጥበብም በልጆቹ ጸደቀች" (ማቴ 11÷16-19)።

እዚህ ላይ እንደምናየው ራሱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ለክርስቲያኖች ውጫዊ ሕይወት መመሪያ ወይም ሕግ አልሠጠም ።

ዮሐንስ እየበላና እየጠጣ እንዳልመጣ ጌታ ግን እየበላና እየጠጣ እንደመጣ ራሱ ጌታ ተናግሯል ። ስለሆነም መብላትና መጠጣት መልካም ነው። እንዲሁም አለመብላትና አለመጠጣትም መልካም ነው። እነዚህ በራሳቸው ችግር የላቸውም። ዮሐንስ በምድረ በዳ ኖረ፣ ጌታ ኢየሱስ ደግሞ በቃና ዘንገሊላ ሠርግ ላይ ተገኘ። በዮሐንስ ያየነው አለመብላትና አለመጠጣት ክርስቲያንነት ነው። እንደዚሁም ~~ሁሉ~~ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የምናየው መብላትና መጠጣት ደግሞ ክርስቲያንነት ነው። እንግዲህ የክርስቶስን ክብር ስንጨብጥ እነዚህ ነገሮች ጉልህ ስፍራ የማይሠጣቸው ሆነው እናገኛቸዋለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመለካከታችንን ይለውጥልን። ይህ ሲሆን ደግሞ በእነዚህ ነገሮች ላይ ማለትም በመብላትና በመጠጣት ላይ ያለን ትኩረት ይቀንሣል ። እውነተኛ የክርስትና ሕይወት እንዳልሆነም እናያለን። አስተውሎ እውነተኛ ክርስትና መብላትና መጠጣት ወይም አለመብላትና አለመጠጣት አይደለም ።

2. የመንፈስ ቅዱስ ስርዓትና መመሪያ

" ይህን ስል ስለጉድለት አልልም የምኖርበት ኑሮ ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁና። መዋረድንም እውቃለሁ መብዛትንም እውቃለሁ በእያንዳንዱ ነገር በነገርም ሁሉ መጥገብንና መራብንም መብዛትንና መጉደልን ተምራለሁ። ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ ።" (ፊል 4 ÷11-13)። ልናስታውሰው የሚገባ ነገር ክርስቲያን ላይጠግብ ወይም ላይራብ ይችላል። እንዴት እንደሚጎድልና እንዴት እንደሚበዛም

ያውቃል፡ ሊበዛለትም ሊጎድልበትም ይችላል። ይህን የመንፈስ ቅዱስን መመሪያ ሊቀበል ይገባዋል። በጌታ የተዘጋጀ ከሆነ በረሃብ ማለፍም መልካም ነው ። ጌታ ካዘዘም መጥገብም መልካም ነው። በበዛላችኋል ወይም በጎደለኝ ሁሉ ጌታ በአዘጋጀው ያለኝ ይበቃኛል። በሌላ አባባል በእኔ ላይ በሚሆነው ሁሉ ጌታ ራሱ ያጠነክረኛል፣ ያበረታኛል። ይህ አዎንታዊ ነው።

ይህን ግትር ያልሆነ የክርስትና ሕይወት በጌታ ፊት ትማሩታላችሁ ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። ክርስቲያን ባህታዊ ወይም በስጋ ፈቃድ የሚመላለስና የሚኖር አይደለም። ክርስቲያን ከሁሉ ነገር የሚከለክል ወይም በሁሉ ነገር የሚዘፈንም አይደለም። የእርሱ ሕይወት ግትር ያልሆነ ሕይወት ነው ። የክርስቲያን ውጫዊ ባህሪ የሚመራው መንፈስ ቅዱስ ባዘጋጀው መንገድ እንጅ በራሱ ምርጫ አይደለም ።

3. የተትረፈረፈ ሕይወት

ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 7 ላይ ያስቀመጠው ቃል በጣም ልዩ ነው "ዳሩ ግን ወንድሞች ሆይ ይህን እናገራለሁ ዘመኑ አጭር ሆኖአል ከእንግዲህ ወዲህ ሚስቶች ያሉአቸው እንደሌላቸው ይሁኑ፣ የሚያለቅሁም እንደማያለቅሁ ደስ የሚላቸውም ደስ እንደማይላቸው፣ የሚገዙም ምንም እንደሌላቸው፣ በዚህችም ዓለም የሚጠቀሙ በሙሉ እንደማይጠቀሙባት ይሁኑ። የዚች ዓለም መልክ አላፊ ነውና ።" (1ቆሮ 7 ተ29 -31) እንግዲህ ይህ ነው የክርስቲያን የሆነና በውስጣችን ሊኖር የሚገባው እውነት ። ጌታ ታላቅ እስከ ሆነ ድረስ ውጫዊ ነገሮቻችን ለእኛ ቅድሚያ የምንሰጣቸው አይደሉም። እነዚህን ነገሮች በሚከለክሉ ሰዎች ላይ እነዚህ ነገሮች ምን ያህል ኃይል እንዳላቸው ያረጋግጣሉ። ባህታዊነትን በጣም ተግባራዊ የሚያደርጉ ሰዎች በከፋ ምኞትና መሻት በብዙ የተሞሉ ናቸው። እንግዲህ በክርስቶስ የተሞላ ሰው ብቻ ነው ከከፋ ምኞት ነፃ የሆነው። ሚስት ያለው ሚስት እንደሌለው ይሆናል። ሚስት የሌለው አይፈልግም። የሚያለቅስም እንደማያለቅስ ይሆናል፣ የሚደስትም እንደማይደስት ይሆናል፣ ያለውም እንደሌለው ይሆናል፣ የሚጠቀምም እንደማይጠቀም ይሆናል። ክርስቲያን ከሁሉ ነገር በላይ ነው። ሕይወቱም መጠነኛ ሳይሆን የተትረፈረፈ ነው።

የክርስቲያን ደረጃ መጠበቅ አለበት

የክርስቲያን ባህሪ ባህታዊነት ነው የሚለውን የተሣሣተ አመለካከት ማስተናገድ የለብንም ። የክርስቲያንን ደረጃ ዝቅ

አታድርጉት። ወደ ባህታዊነትም አታውርዱት ። የሚከተለው ታሪክ ይህንኑ የተሳሳተ ሀሳብ ያሳየናል ።

1. ሀንዳዊው የወለል ሰው

ታዋቂው ሳድሁ ሱንዳር ሲንግህ በኬስዊክ ለግማሽ ዓመት ያህል ኖሯል ። ከቤተሰቦቹ እንክብካቤ አንዳቸውም አልጎደለበትም። ይህ ሰው የሚተኛበት አልጋ ተዘጋጅቶለታል። አየሩም በጣም ቀዝቃዛ ነው ። ነገር ግን ሁል ጊዜ በወለል ላይ ይተኛል። እውነተኛ ሕንዳዊ ነበር። እኔ ግን ተስፋ አደርጋለሁ እኛ ክርስቲያኖች የትም ቦታ መተኛት እንደምንችል የተማርን ይመስለኛል ። በአልጋም ላይ ሆነ በወለል ላይ መተኛት እንችላለን። ይህ ክርስትና ነው። አንዳንድ ሰዎች በውስጣቸው ምንም ነገር የለም። በአልጋ ላይ ከተኙ ክርስትናቸው የተወሰደባቸው ይመስላቸዋል። ነገር ግን እኛ በአልጋም ላይ ብንተኛ፣ በወለልም ላይም ብንተኛ፣ መሬትም ላይ ብንተኛ ችግር የለውም ብቻ ክርስቲያኖች እንሁን። የከበረውን መንፈሳዊ ሕይወታችንን ለትዕዛዛት ትኩረት በመስጠት እናደብዝዘው፤

2. ከሚስቱ ጋር አድሮ ስለሰበከው ሰው

አንድ አገልጋይ ወንድም በባህታዊነት አስተሳሰብ በተወሰነ ደረጃ ተወስዶ ነበር ። አንድ ቀን ከሚስቱ ጋር ተኝቶ አደረ። በሚቀጥለው ቀን ደግሞ ሰንበት ነበር። ከብዙ ጊዜ በኋላ ይህን ሰው አገኘሁትና ስለአንድ ስለተደነቀበት ነገር ነገረኝ። ይህም በሰንበት ቀን መስበክ መቻሉ በጣም እንዳስደነቀው ገለፀልኝ። ምክንያቱም ከሚስቱ ጋር አድሮ መስበክ አችላለሁ የሚለው ሀሳብ ከውስጡ ተወስዶበት ነበርና ነው። የዚህን ሰው አስተብ አስተዋላችሁ? ይህ ሰው ስብከት በሚያደርግበት ቀን ዋዜማ ባለው ሌሊት ከሚስቱ ጋር በማደሩ ምክንያት መስበክ እችላለሁ ብሎ አላሰበም ነበር ። ጥሩ ወንድም ነው ተብሎ ቢቆጠርም እርሱ ግን ሳያውቀው ባህታዊነትን ያስተናግድ ነበር። እንግዲህ ወገኖች የከበረውን ነገር እንያዝ። ጌታችን ከሞት ተነስቷል። አሁንም በመንግስተ ሰማያት ተቀምጧል። ይህ ብርሃን በእኛ ውስጥ ሲጨመር ሌሎች ነገሮች ይደበዝዛሉ። በዚህ ታላቅ ሕይወት ኃይል የተነሣ ቀደም ሲል ያየናቸው ነገሮች በሙሉ በጣም ትንሽ ይሆናሉ ።

3. ከጋብቻ በኋላ ሚስቱን አስቀምጦ ስለሄደ ሰው

አንድ ሽማግሌ መጋቢ በሽንቱንግ የሚኖረውን ሌላውን መጋቢ በአድናቆት ያመሰግን ነበር። ይህም አድናቆቱ ያ መጋቢ ልክ ሚስት እንዳገባ ለሁለት ወር ያህል ሚስቱን እንዳላያትና በዚህም አድራጎቱ

መልካም እንዳደረገ አመስግናታል። ካንባበት እላት በኋላ ወንጌል ለመስበክ ወደ ሩቅ ሃገር ሄደ። ይህ ባህታዊነት ነው ። በብሉይ ኪዳን እንደምናነበው ያገባ ሰው እንድ ዓመት እስኪሞላው ድረስ ወደ ጦርነት አይወጣም። መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ላይ በግልፅ አስቀምጦታል። ስለዚህ ክርስትና ባህታዊነት አይደለም። የእግዚአብሔር መንግስት የመብልና የመጠጥ አይደለም። ብዙ በላን ወይም ጥቂት ችግራችን አይደለም። የእግዚአብሔር መንግስት የመንፈስ ቅዱስ ኃይል መገለጥ ነው እንጂ የመብልና የመጠጥ ጉዳይ አይደለም ።

4. መስራት አይችሉም ስለ ተባሉ እህቶች

ለመጀመሪያ ጊዜ ሱሪ የለበሱ ሁለት እህቶች ወደ ሰሜን ያንግቲዝ ወንዝ አካባቢ ለአገልግሎት ተላኩ። ክርስቲያኖች ጥርጣሬ ውስጥ ገቡ። ሱሪ የለበሰች ሴት እግዚአብሔርን ታገለግላለች ብለው ለማሰብ ተቸገሩ። የእግዚአብሔር እውነት በሱሪያቸው እንደሆነ አድርገው አሰቡ። ሴት ሱሪ ከለበሰች መስበክ አትችልም በማለት አሰቡ። ነገር ግን የእኛ ክርስትና ከሠራ ጋር ጉዳይ እንደሌለው እናውቃለን። እንግዲህ የሠዎች ክርስትና በሱሪ የሚታይና የሚለካ ከሆነ በጣም የሚያሳዝን ነው ።

ክርስትና ከሁሉ በላይ ነው

እንግዲህ ክርስትና በምግብ ፣ በልብስ ፣ በመኝታና በመሣሰሉት ከሆነ ከዓለም በምን ተለየ? ነገር ግን ዛሬ በተራሮች ከፍታ ላይ ቆሜ ክርስትና ከምትለብሱት ወይም ከማትለብሱት፣ ከምትመገቡት ወይም ከማትመገቡት፣ ከደስታችሁ ወይም ከልቅሶአችሁ፣ ዓለምን ከመጠቀማችሁ ወይም በዓለም ያሉትን ካለመጠቀማችሁ የተለየ መሆኑን አውቃለሁ። የእኔ ክርስትና ከሁሉ በላይ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ የከበረ ሕይወት በእኔ ይኖራል። ሁል ጊዜ የከበረ ዙፋኑን ለመዳሰስ ወደ ላይ እሄዳለሁ። ክርስትና ማለትም ይህ ነው።

ልንገራችሁ አዎንታዊ ነገሮች ከፍ እያሉ ሲሄዱ ሌሎች ነገሮች እየተረሱ ይሄዳሉ። አስተውሉ፣ ክርስትና ባህታዊነት ሳይሆን ግትር ያልሆነን ሕይወት መኖር ነው። ምክንያቱም ለእኛ ያለው ታላቅና የከበረ ነገር ነው።

ልንገራችሁ አዎንታዊ ነገሮች ከፍ እያሉ ሲሄዱ ሌሎች ነገሮች እየተረሱ ይሄዳሉ። አስታውሉ ክርስትና ባህታዊነት ሳይሆን ግትር ያልሆነን ሕይወት መኖር ነው ። ምክንያቱም በእኛ ያለው ታላቅና የከበረ ነው።